

ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗ

Επίσκεψις

Ο ποιητής των ευρέων
ελληνικών οριζόντων

31-2 2019

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Αίθουσα “Διαλεκτική”
Πολιτιστικό Κέντρο
Δήμου Αγλαντζιάς
(Παλιά Πλατεία)

<http://charalambides-conf.ouc.ac.cy>

Ακολουθήστε μας:

ΔΙΟΡΓΑΝΩΤΗΣ

ΑΝΟΙΚΤΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΚΥΠΡΟΥ
www.ouc.ac.cy

ΣΥΝΔΙΟΡΓΑΝΩΤΕΣ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ
ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΧΟΡΗΓΟΣ

Ίδρυμα
Φώτος
Φωτιάδης

ΧΟΡΗΓΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΑΝΟΙΚΤΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΚΥΠΡΟΥ
www.ouc.ac.cy

Γέφυρα στην ανώτατη εκπαίδευση

- Δημόσιο και εξ αποστάσεως πανεπιστήμιο
- Ευέλικτη φοίτηση, προσαρμοσμένη στις ανάγκες σας
- Αναγνωρισμένα προπτυχιακά, μεταπτυχιακά και διδακτορικά προγράμματα σε κλάδους αιχμής

T: +357 22 411 600

Φ: +357 22 411 601

E: info@ouc.ac.cy

Δ: Τ.Θ. 12794, 2252 Λευκωσία, Κύπρος

www.ouc.ac.cy

*“Πνίγεται στα ρηχά η ψυχή
και στα βαθιά βαθαίνει”*

Κυριάκος Χαραλαμπίδης

Στρατηγική

Επικοινωνία

Δημιουργία

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ
ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

- ΠΡΟΕΔΡΟΣ:** Αναπλ. Καθ. **Αντώνης Κ. Πετρίδης** (Ανοικτό Πανεπιστήμιο Κύπρου)
- ΜΕΛΗ:** Ομ. Καθ. **Θεοδόσιος Πυλαρινός** (Ιόνιο Πανεπιστήμιο)
Καθ. **Ευριπίδης Γαραντούδης** (Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών)
Αναπλ. Καθ. **Λουίζα Χριστοδουλίδου** (Πανεπιστήμιο Αιγαίου)
Δρ. **Δήμητρα Δημητρίου** (Ανοικτό Πανεπιστήμιο Κύπρου, Μέλος ΣΕΠ)
κα. **Πηνελόπη Στράτη** (Ανοικτό Πανεπιστήμιο Κύπρου, υποψήφια διδάκτωρ)

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

- ΠΡΟΕΔΡΟΣ:** Αναπλ. Καθ. **Αντώνης Κ. Πετρίδης** (Ανοικτό Πανεπιστήμιο Κύπρου)
- ΜΕΛΗ:** Καθ. **Ιωάννης Μανωλόπουλος** (Αντιπρύτανης Ανοικτού Πανεπιστημίου Κύπρου)
Δρ. **Δήμητρα Δημητρίου** (Ανοικτό Πανεπιστήμιο Κύπρου, μέλος ΣΕΠ)
Νέαρκος Νεάρχου (Λειτουργός Ανοικτού Πανεπιστημίου Κύπρου)
Γιάννος Χαμάλης (Πρόεδρος Σωματείου Φοιτητών και Αποφοίτων Προγράμματος «Σπουδές στον Ελληνικό Πολιτισμό»)
Ρήσος Χαραλαμπίδης (Δημοσιογράφος)

ΔΙΟΡΓΑΝΩΤΗΣ

Ανοικτό Πανεπιστήμιο Κύπρου

ΣΥΝΔΙΟΡΓΑΝΩΤΕΣ

Σωματείο Φοιτητών και Αποφοίτων Προγράμματος «Σπουδές στον Ελληνικό Πολιτισμό»
Γραφείο Τύπου και Πληροφοριών
Δήμος Αγλαντζιάς
Πολιτιστικές Υπηρεσίες, Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού

ΧΟΡΗΓΟΣ

Κοινωφελές Επιστημονικό και Πολιτιστικό Ίδρυμα «Φώτος Φωτιάδης»

ΧΟΡΗΓΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου

Πρόγραμμα

ΠΕΜΠΤΗ, 31 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

- 13:30-14:15** Εγγραφές
- 14:15-14:20** Καλωσόρισμα
- 14:20-14:50** Χαιρετισμοί
- Πρύτανης Ανοικτού Πανεπιστημίου Κύπρου
 - Διευθύντρια Γραφείου Τύπου και Πληροφοριών
 - Δήμαρχος Αγλαντζιάς
 - Διευθυντής Πολιτιστικών Υπηρεσιών ΥΠΠ
- 14:50-15:00** Βράβευση του ποιητή από το Κοινωφελές Επιστημονικό και Πολιτιστικό Ίδρυμα «Φώτος Φωτιάδης»
- Ομιλία για το έργο και την προσφορά του ποιητή Κυριάκου Χαραλαμπίδη από τον Καθ. Γιώργο Δημοσθένους, Μέλους του Δ.Σ. του Κοινωφελούς Επιστημονικού και Πολιτιστικού Ιδρύματος «Φώτος Φωτιάδης».
 - Απονομή του Βραβείου του Κοινωφελούς Επιστημονικού και Πολιτιστικού Ιδρύματος «Φώτος Φωτιάδης» στον ποιητή Κυριάκο Χαραλαμπίδη από τον Καθ. Γιώργο Δημοσθένους
- 15:00-15:45** ΕΝΑΡΚΤΗΡΙΑ ΟΜΙΛΙΑ (Προεδρεύων: Ευριπίδης Γαραντούδης)
- 15:00-15:45** ΘΕΟΔΟΣΗΣ ΠΥΛΑΡΙΝΟΣ (Ιόνιο Πανεπιστήμιο)
«...τους είπαν οι άλλοι 'γεια σας' σε γλώσσα ελληνική". Η ποιητική διαδρομή του Κυριάκου Χαραλαμπίδη στους ασύνορους τόπους του οικουμενικού ελληνισμού»
Διάλειμμα - Καφές
- 16:15-17:45** 1Η ΣΥΝΕΔΡΙΑ (Προεδρεύουσα: Λουίζα Χριστοδουλίδου)
- 16:15-16:35** ΣΤΑΜΑΤΗΣ Ν. ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ (Πανεπιστήμιο Κρήτης)
«Το φάσμα της ποιητικής φωνής του Κυριάκου Χαραλαμπίδη»
- 16:35-16:55** ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΣΧΑΛΗΣ (Πανεπιστήμιο Κρήτης)
«Ο "αριστοτελικός" Κυριάκος Χαραλαμπίδης»
- 16:55-17:15** ΝΤΙΑ-ΤΡΟΟΔΙΑ ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΥ (διδάκτωρ φιλολογίας ΕΚΠΑ)
«Ποιητής-σκεύος εκλογής: "Χίλια δωρήματα ο Θεός μας δίνει,/μα περισσεύει το ένα που τα κρύβει"»
- 17:15-17:45** ΣΥΖΗΤΗΣΗ
Διάλειμμα - Καφές
- 18:15-19:45** 2Η ΣΥΝΕΔΡΙΑ (Προεδρεύουσα: Δήμητρα Δημητρίου)
- 18:15-18:35** ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΟΣΚΟΣ (Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών)
«Η μετάπλαση του μύθου της Ελένης στον Κυριάκο Χαραλαμπίδη»
- 18:35-18:55** ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΕΩΡΓΗΣ (Πανεπιστήμιο Νεάπολης)
«Ο ελένιος μύθος στην ποίηση του Κυριάκου Χαραλαμπίδη»
- 18:55-19:15** ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΣΤΡΑΤΗ (υποψήφια διδάκτωρ, Ανοικτό Πανεπιστήμιο Κύπρου)
«"Το νυφικό της μνήμης": Η μνήμη ως συντεταγμένη του χαραλαμπίδειου μύθου Οδυσσέα-Πηνελόπης»
- 19:15-19:45** ΣΥΖΗΤΗΣΗ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 1 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

- 09:00-10:30** 3Η ΣΥΝΕΔΡΙΑ (Προεδρεύουσα: Σταυρούλα Τσιπλάκου)
- 09:00-09:20** DORA E. SOLTI (Eötvös Loránd University)
«Η εναλλαγή γλωσσικού κώδικα στο ποιητικό έργο του Κυριάκου Χαραλαμπίδη»
- 09:20-09:40** ΝΙΚΟΣ ΜΑΘΙΟΥΔΑΚΗΣ (διδάκτωρ υφολγλωσσολογίας, Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης)
«Ποιητική ταυτότητα και υφολγλωσσική προσέγγιση στην ποίηση του Κυριάκου Χαραλαμπίδη»
- 09:40-10:00** ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΣ (ποιητής)
«Ο Κυριάκος Χαραλαμπίδης και το λυρικό αίτημα»
- 10:00-10:30** ΣΥΖΗΤΗΣΗ
Διάλειμμα - Καφές
- 11:00-12:30** 4Η ΣΥΝΕΔΡΙΑ (Προεδρεύων: Βάιος Λιαπής)
- 11:00-11:20** MICHAŁ BZINKOWSKI (Jagiellonian University, Krakow)
«Ακούγοντας τους ρυθμούς των αλόγων στα αλώνια: ο ποιητικός διάλογος του Κυριάκου Χαραλαμπίδη με τον Γιώργο Σεφέρη»
- 11:20-11:40** ΠΟΛΙΝΑ ΤΑΜΠΑΚΑΚΗ (King's College London)
«Ο ήχος του κόσμου της Κύπρου στο έργο του Κυριάκου Χαραλαμπίδη: “μουσική ποιητική” και κυπριακή ταυτότητα»
- 11:40-12:00** ΔΩΡΑ ΜΕΝΤΗ (Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών)
«Ο ποιητής και ο πολίτης Ριμάκο»
- 12:00-12:30** ΣΥΖΗΤΗΣΗ
Διάλειμμα - Ελεύθερο γεύμα
- 14:30-16:00** 5Η ΣΥΝΕΔΡΙΑ (Προεδρεύων: Αντώνης Κ. Πετρίδης)
- 14:30-14:50** ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΓΑΡΑΝΤΟΥΔΗΣ (Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών)
«Ο Δάντης του Κυριάκου Χαραλαμπίδη»
- 14:50-15:10** ΛΟΥΙΖΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΙΔΟΥ (Πανεπιστήμιο Αιγαίου)
«Δημοτικοφανή ποιήματα του Κυριάκου Χαραλαμπίδη»
- 15:10-15:30** ΜΑΡΙΑ ΑΜΟΙΡΙΔΟΥ (υποψήφια διδάκτωρ, Πανεπιστήμιο Αιγαίου)
«Σολωμικό φως στους ήρωες της Μεθιστορίας»
- 15:30-16:00** ΣΥΖΗΤΗΣΗ
Διάλειμμα - Καφές

- 16:30-18:00** 6Η ΣΥΝΕΔΡΙΑ (Προεδρεύων: Στέφανος Ευθυμιάδης)
- 16:30-16:50** ΔΗΜΗΤΡΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Ανοικτό Πανεπιστήμιο Κύπρου)
«Η προτελευταία αλήθεια»: Ο μύθος του Χριστού στον Κυριάκο Χαραλαμπίδη»
- 16:50-17:10** ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Δ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πανεπιστήμιο Κύπρου)
«Βυζάντιο και Μεταβυζάντιο: δύο σταθμοί στα γραπτά του Κυριάκου Χαραλαμπίδη»
- 17:10-17:30** ΑΝΤΑ ΚΑΤΣΙΚΗ-ΓΚΙΒΑΛΟΥ (Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών)
«Ποίηση για παιδιά. Μια άγνωστη πλευρά της ποιητικής δημιουργίας του Κ. Χαραλαμπίδη»
- 17:30-18:00** ΣΥΖΗΤΗΣΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ, 2 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

- 09:00-10:30** 7Η ΣΥΝΕΔΡΙΑ (Προεδρεύουσα: Πηνελόπη Στράτη)
- 09:00-09:20** ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ (διδάκτωρ φιλολογίας ΑΠΘ)
«Το ποίημα “Στα στέφανα της κόρης του” στην κυπριακή Μέση Εκπαίδευση: αναλύσεις, αντιφάσεις, επιδράσεις και αυτοσχόλια»
- 09:20-09:40** ΑΝΤΩΝΗΣ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ (Ανοικτό Πανεπιστήμιο Κύπρου)
«Η Σφίγγα ξέρει: ποιήματα-αινίγματα στον όψιμο Χαραλαμπίδη»
- 09:40-10:00** ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ (συγγραφέας)
«Η στολή της ψυχής: Η πύκνωση της μεθιστορικής ποίησης ως άκρα εκλέπτυνση στο ποίημα “Το μίζαρον”»
- 10:00-10:30** Συζήτηση
Διάλειμμα - Καφές
- 11:00-12:30** ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΗ-ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ (Προεδρεύων: Θεοδόσης Πυλαρινός)
- 11:00-11:45** ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ
Αντιφώνηση
- 11:45-12:30** ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΓΑΡΑΝΤΟΥΔΗΣ
Συμπεράσματα και καταληκτική συζήτηση

Περίληψεις ανακοινώσεων

ΜΑΡΙΑ ΑΜΟΙΡΙΔΟΥ

Υποψήφια διδάκτωρ
φιλολογίας,
Πανεπιστήμιο Αιγαίου

«Σολωμικό φως στους ήρωες της *Μεθιστορίας*»

Σκοπός της εν λόγω εισήγησης είναι να παρουσιαστούν και να αναλυθούν τα σολωμικά διακείμενα για το υπεργίνο και υπερβατικό, ιερό φως, που στεφανώνει τις ποιητικές μορφές της *Μεθιστορίας*, καθώς αυτές ανέρχονται από τον γήινο κόσμο στη Βασιλεία των Ουρανών. Είναι μορφές ιστορικές, που ο Κυριάκος Χαραλαμπίδης επαναφέρει στο ποιητικό προσκήνιο της συλλογής του, αναμυθοποιώντας το παρελθόν τους, σε μια προσπάθεια ιστορικής αποκατάστασης και δικαίωσής τους. Μάρτυρες της Κύπρου, όπως ο Κύπρου Κυπριανός, ο Γρηγόρης Αυξεντίου, ο Ιάκωβος Πατάτσος αλλά και ο Ηλίας Σαμάρας και ο Θεόφιλος Γεωργιάδης, ο ήρωας του 1821, Γεώργιος Καραϊσκάκης, καθώς και ο Ρωμαίος Γενούκιος Κήπος, εμφανίζονται στον αναγνώστη με τρόπο μυστικό και μυστηριακό, σαν σε όραμα. Ένα σολωμικό θαύμα διενεργείται ποιητικά, καθώς οι ήρωες αυτοί, σαν άλλοι μαχητές του Μεσολογγίου, κινούνται σε έναν κόσμο μεταμορφωμένο και μυθικό, σε έναν κόσμο ονείρου και μαρτυρίου. Το φυσικό φως που εκπέμπουν, καθώς μεταρσιώνονται, αλλοτριώνεται σε «φως που πατεί χαρούμενο τον Άδη και το χάρο» και ακυρώνει τον ιστορικό θάνατό τους. Την οντολογική σημαντικότητα του θανάτου αναιρεί, λοιπόν, μεθιστορικά τούτο το αναστάσιμο φως με όλες τις συμβολικές μορφές που του προσδίδει ο Χαραλαμπίδης, κατ' αντιστοιχία προς τα σολωμικά διακείμενα: το παρουσιάζει ως φως αγγελικό, «φως αθάνατο», ως το «ξανθό ποτάμι της αστραπής», το «ανθοστόλιστο διαμάντι», ως ένα «φως αυθόρμητο» που βγάζει σαν «λάδανου ευωδιά», ως λουλούδι-αστραπή που «λαμπάζει», ως «αυγή της μυστικής ημέρας» και ως «λαμπερό στεφάνι». Αποκαλύπτει, με τον τρόπο αυτό, τη θεϊκή θωριά των ηρώων της *Μεθιστορίας* και τη μαρμαρυγή της αθανασίας τους, σκίζοντας το σκοτάδι, δείχνοντας «πάσαν ομορφιά και πάσαν καλοσύνη». Στην εισήγηση θα καταδειχτεί, επίσης, μέσα από σολωμικά διακείμενα, η αναλογία των ηρωικών μορφών του Χαραλαμπίδη με τις ιδανικές μορφές του Σολωμού, ιδιαίτερα στους «Ελεύθερους Πολιορκημένους», όπου οι ήρωες καταλήγουν στην αποπνευμάτωση και το «φως», κατόπιν ηθικής δοκιμασίας, από την οποία βγαίνουν νικητές. Τέλος θα γίνει σύντομη αναφορά στη συμβολική του φωτός ως φορέα του κάλλους, του αγαθού και της ίδιας της ζωής στην ποίηση και την ποιητική του Χαραλαμπίδη και του Σολωμού.

**«Ποιητής-σκεύος εκλογής: “Χίλια δωρήματα ο Θεός μας δίνει, / μα περισσεύει
το ένα που τα κρύβει”»**

Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι η συστηματική μελέτη των απόψεων του Χαραλαμπίδη, που αφορούν στον ορισμό και προσδιορισμό του συγγραφέα-ποιητή· του πομπού δηλαδή, που αποτελεί έναν από τους βασικούς παράγοντες στη γλωσσική επικοινωνία, σύμφωνα και με το μοντέλο επικοινωνίας του Jakobson. Αφού κάνουμε μια σύντομη αναφορά στις σύγχρονες θεωρίες για τον ρόλο του συγγραφέα-ποιητή σε σχέση με τη δημιουργία και ερμηνεία του καλλιτεχνικού έργου, δεχόμαστε τη θέση πως ο συγγραφέας, όσο κι αν ορίζεται από εξωατομικές δυνάμεις, ασκεί καθοριστική δύναμη κατά τη διάρκεια της λογοτεχνικής σύνθεσης. Ως εκ τούτου, μελετώντας ποιήματα ποιητικής και το δοκιμακό-κριτικό έργο του Χαραλαμπίδη, αναζητούμε τους όρους, τις προϋποθέσεις και τα γνωρίσματα με τα οποία ο ποιητής προσδιορίζει τον καλλιτέχνη-δημιουργό. Παράλληλα μελετάμε και τον ρόλο του στο κοινωνικό γίνεσθαι γενικότερα, καθώς και στις συγκεκριμένες ιστορικοκοινωνικές συνθήκες της ιδιαίτερης πατρίδας του ειδικότερα. Στις απόψεις αυτές επισημαίνουμε και σχολιάζουμε συγκλίσεις και ομοιότητες με αυτές άλλων δημιουργών, εκπροσώπων λογοτεχνικών ρευμάτων και σχολών, καθώς και με βασικές αρχές των σύγχρονων θεωριών της λογοτεχνίας. Ωστόσο, σε κάθε περίπτωση παρατηρούμε το νέο στοιχείο που ο ποιητής αυτός κομίζει, αφού ο χαρακτηρισμός του ποιητή ως «σκεύους εκλογής» τείνει να αγκαλιάσει όλες τις ιδιότητες: του ποιητή-προφήτη, του ποιητή-νομοθέτη, του ποιητή-αστρολόγου, του ποιητή-θυρεού, του ποιητή-τεχνίτη, ενώ επιπλέον προσδίνει στον όρο «ποιητής» μια μεταφυσική διάσταση, τέτοια που ανάγει σε θέματα πνευματικά και αποκρυπτικά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΟΣΚΟΣ

Εθνικό και
Καποδιστριακό
Πανεπιστήμιο Αθηνών

«Η μετάπλαση του μύθου της Ελένης στον Κυριάκο Χαραλαμπίδη»

Στην εισήγηση εξετάζεται συνοπτικά η όλη παρουσία της Ελένης στα έργα του Κυριάκου Χαραλαμπίδη, στις νεώτερες κυρίως ποιητικές συλλογές του, με επικέντρωση στη μετάπλαση των αρχαίων ελληνικών πηγών του μύθου και στην υπέρβαση των πρόσθετων επιδράσεων που δέχθηκε από σχετικές πηγές και λογοτεχνικές τάσεις μεταγενέστερες. Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται (αφ' ενός) στην επίδραση έργων της αρχαίας κυπριακής γραμματείας και (αφ' ετέρου) στη συμβολική χρήση του ονόματος της Ελένης και των παρεμφερών μυθολογικών και λογοτεχνικών μοτίβων σε έργα που δεν αναφέρονται πρωτίστως σε αυτήν, με χαρακτηριστικό παράδειγμα το «Αφροδίτη-Ελένη» (πβ. τα περί Αριάδνης-Αφροδίτης, που διηγούνταν ο Παίων ο Αμαθούσιος και απθανάτισε - με αναφορά σ' αυτόν ο Πλούταρχος).

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΓΑΡΑΝΤΟΥΔΗΣ

Εθνικό και
Καποδιστριακό
Πανεπιστήμιο Αθηνών

«Ο Δάντης του Κυριάκου Χαραλαμπίδη»

Είναι γνωστό ότι το ευρύτατο διακειμενικό φάσμα της ποίησης του Κυριάκου Χαραλαμπίδη μπορεί να χαρακτηριστεί κατά κύριο λόγο ελληνοκεντρικό, υπό την έννοια ότι οι βασικές, όπως εξάλλου διαπιστώνεται από τις «Σημειώσεις» των ποιητικών βιβλίων του και επίσης έχει δείξει η φιλολογική μελέτη του έργου του, εστίες διαλόγου της ποίησής του, είτε αυτές είναι φανερές είτε κρυπτικές, εντοπίζονται στη μακρά παράδοση της ελληνικής λογοτεχνίας και γενικότερα γραμματείας, από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα. Συνάμα, ωστόσο, υπάρχουν και αρκετοί ξένοι ποιητές με το έργο των οποίων ο Χαραλαμπίδης έχει μια μικρότερη ή μεγαλύτερη εκλεκτική συγγένεια. Σκοπός της ανακοίνωσής μου είναι να εξετάσω τη σχέση της ποίησής του με το έργο του Δάντη, κυρίως την περίφημη *Commedia* [Θεία Κωμωδία]. Η εξέταση θα γίνει στη βάση δύο κυρίως αξόνων. Ο πρώτος άξονας είναι ο εντοπισμός εκείνων των δοκιμασμένων προτύπων ή πηγών που διαμόρφωσαν την αντίληψη του Χαραλαμπίδη για το δαντικό έργο. Αυτά τα πρότυπα ή πηγές είναι τα σχετικά με τον Δάντη δοκίμια του Τ.Κ. Παπατσώνη και του Τ.Σ. Eliot. Ο δεύτερος άξονας είναι ο εντοπισμός και ο σχολιασμός εκείνων των ποιημάτων του Χαραλαμπίδη όπου υπάρχουν λιγότερα ή περισσότερα, κατά κύριο λόγο κρυπτικά, στοιχεία διαλόγου με το έργο του Δάντη και ιδίως με την *Commedia*. Τα ποιήματα αυτά, χωρίς να είναι πολλά, απαντούν πάντως σε ποιητικά βιβλία του Χαραλαμπίδη διαφόρων εποχών.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΕΩΡΓΗΣ
Πανεπιστήμιο Νεάπολις,
Πάφος

«Ο ελένιος μύθος στην ποίηση του Κυριάκου Χαραλαμπίδη»

Ο Κυριάκος Χαραλαμπίδης μάς έχει δώσει την πιο πολυδιάστατη και ολοκληρωμένη παρουσία της Ελένης στη νεοελληνική ποίηση. Αξιοποίησε και την τελευταία λεπτομέρεια του «Ελένιου μύθου», όλες τις αφηγήσεις, τις δοξασίες και τις παραλλαγές, για να συνθέσει και να ιστορήσει τη δική του εκδοχή. Ένας σύγχρονος αοιδός ανασκευάζει με μαεστρία τον αρχαίο μύθο με σύγχρονικές προσεγγίσεις. Από τα Κύπρια Έπη και τον Ευριπίδη ως τον Γκαίτε, τον Παλαμά, τον Σεφέρη, τον Σινόπουλο και τον Ρίτσο, η Ελένη προβάλλει ερωτική και πανέμορφη, θεά ή πόρνη, αθώα ή ένοχη, ιδιοτελής και πανούργα, εξαπατημένη και πιστή, μα πάντα θεϊκή, όπως την αντίκρυσαν οι πρόβουλοι των Τρώων ν' ανεβαίνει στο τείχος της Τροίας, πάνω από τις Σκαιές Πύλες (Γ 158). Η Ελένη του Χαραλαμπίδη είναι συνισταμένη όλων των εκδοχών της Ελένης, της αρχαίας και της νεότερης λογοτεχνίας. Σε περισσότερα από δέκα αρχαιόμυθα ποιήματα του, όπως η «Παλινωδία», «Στο Παλάτι του Πρωτέα», «Στη γλώσσα της υφαντικής», «Μετά θάνατον έρωτος», «Ελένη», «Έλανδρος», «Στον αργαλειό», «Αχιλλεύς», «Μενέλαος», «Αυτοείδωλο», «Η παρθένος Ελένη», έχει κυρίαρχη παρουσία, ενώ σε άλλα έχει έμμεσες αναφορές ή υπαινικτικές αναγωγές. Είναι εντυπωσιακή η βαθιά γραμματολογική γνώση της άμεσης και παράπλευρης γενεαλογίας της Ελένης, τόσο της θείας καταγωγής της, όσο και των παιδιών της από τη συνένωση με τον Μενέλαο, τον Θησέα, τον Πάρη και τον Αχιλλέα. Και συνακόλουθα η μαεστρική ενύφανση των λεπτομερειών του περίπλοκου και πολυεξακτινωμένου μύθου στην ποιητική του, όπου άμεσα συνομιλεί με τους αρχαίους ποιητές και συγγραφείς, αφήνοντας τους νεότερους να ακούγονται σεκόντο σε αρμονική διωδία.

**ΔΗΜΗΤΡΑ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**

Ανοικτό Πανεπιστήμιο
Κύπρου

«“Η προτελευταία αλήθεια”»: Ο μύθος του Χριστού στον Κυριάκο Χαραλαμπίδη»

Η παρούσα ανακοίνωση επιθυμεί να προεκτείνει τον υπάρχοντα κριτικό προβληματισμό γύρω από τη μεθιστορική υποδομή του Κυριάκου Χαραλαμπίδη ως κατεξοχήν θεολογική, εστιάζοντας, κατά κύριο λόγο, στο βιβλικό διακείμενο, το οποίο τροφοδοτεί πολλαπλώς με διάφορα επεισόδια, πρόσωπα, θέματα και μοτίβα όχι μόνο το σύνολο, αλλά και το μεγαλύτερο μέρος της χαραλαμπιδικής δημιουργίας. Η εισήγηση αυτή επικεντρώνει το ενδιαφέρον της με επιλεκτικές αναφορές στο πρόσωπο του Χριστού, στο οποίο αφιερώνονται, σημειωτέο, περισσότερα ποιήματα από οποιαδήποτε άλλη μορφή της χαραλαμπιδικής δημιουργίας εν τω συνόλω της. Η εισήγησή μου αντλεί μεθοδολογικά από τον στοχασμό της σύγχρονης γαλλικής μυθοκριτικής σχολής, η οποία ενέταξε τα βιβλικά πρόσωπα στο επίκεντρο της μελέτης του λογοτεχνικού μύθου. Στην ανακοίνωση εξετάζεται ο τρόπος με τον οποίο το πρόσωπο του Χριστού μετασχηματίζεται αισθητικά από τον ποιητή, συχνά με άκρως ανατρεπτική ή και προκλητική διάθεση, χωρίς να χάνει, εντούτοις, επ’ ουδενί τη θεολογική/ιερή του υπόσταση. Η συμβολική αναδίφηση του προσώπου ως φορέα ενός περιεχομένου στοιχειώδους για την οντολογική - ως προς τα έσχατα - υποδομή του ατόμου αναδεικνύει έναν Χριστό καλειδοσκοπικό και οικουμενικό, ο οποίος συμπυκνώνει, όπως επιθυμώ να καταδείξω, το βαθύτερο αρχετυπικό/μυθηματικό σχήμα του ποιητικού λόγου και της μεθιστορικής προσέγγισης του Χαραλαμπίδη εν γένει.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

Διδάκτωρ φιλολογίας
ΑΠΘ

«Το ποίημα “Στα στέφανα της κόρης του” στην κυπριακή μέση εκπαίδευση: αναλύσεις, αντιφάσεις, επιδράσεις και αυτοσχόλια»

Μια υπόθεση εργασίας είναι ότι το αξιόλογο ποίημα «Στα στέφανα της κόρης του» (Θόλος, 1989) βρίσκεται στην κορωνίδα των πιο πολυδιαβασμένων ποιημάτων του Κυριάκου Χαραλαμπίδη, κυρίως επειδή εδώ και πολλά χρόνια αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της διδακτέας και εξεταστέας ύλης των τελειόφοιτων μαθητών της κυπριακής μέσης εκπαίδευσης. Το ποίημα αυτό «αναλύεται» και «ερμηνεύεται» από διάφορα (ελλαδικά και κυπριακά) «(εξω)σχολικά βοηθήματα», τα οποία όμως παρουσιάζουν μεταξύ τους σημαντικές διαφοροποιήσεις, με αποτέλεσμα να παρατηρούνται εντυπωσιακές αντιφάσεις και, κατά συνέπεια, να προκύπτουν εύλογες απορίες. Στα παραπάνω πρέπει να προσθέσει κανείς ότι στα περισσότερα από τα «(εξω)σχολικά βοηθήματα» φαίνεται ότι δεν αξιοποιήθηκαν τα εκτενή αυτοσχόλια του Κ. Χαραλαμπίδη για το ποίημα αυτό. Στην ανακοίνωσή μας παρουσιάζονται οι απόψεις της κριτικής για το συγκεκριμένο ποίημα, η πορεία του στην κυπριακή μέση εκπαίδευση και οι περιπτώσεις συμπερίληψής του στα εξεταστικά δοκίμια των (Προ)εισαγωγικών/Παγκύπριων Εξετάσεων. Επίσης, εξετάζονται η (αντιφατική, κάποτε) παρουσία του στα διάφορα «(εξω)σχολικά βοηθήματα» σε αντιπαραβολή, τουλάχιστον από ένα σημείο και μετά, με τα ποιητικά αυτοσχόλια του Κ. Χαραλαμπίδη, καθώς και η επίδραση που άσκησαν οι βιβλιογραφικοί αυτοί φορείς στην «καθιέρωση» και τη «νομιμοποίηση» της *επίσημης* ανάλυσής του στην Γ΄ Λυκείου: πολλαπλές προσλήψεις, πιθανές παραναγνώσεις και παρερμηνείες, ρόλος αναγνώστη, αναπαραγωγή «λαθών» κατά μίμηση του πρώτου γράψαντος, αυθεντική βοήθεια των σημειώσεων του ποιητή κτλ.

**«Ποίηση για παιδιά. Μια άγνωστη πλευρά της ποιητικής δημιουργίας του
Κυριάκου Χαραλαμπίδη»**

Από τα τέλη του 19ου αι. και τις αρχές του 20ού ως τις μέρες μας η ποίηση για παιδιά υπηρετείται με όρους λογοτεχνικών αξιώσεων και ποιητικής αισθητικής κυρίως από ποιητές που το έργο τους απευθύνεται στον ενήλικο αναγνώστη. Ο Κυριάκος Χαραλαμπίδης, ποιητής αναγνωρισμένος και πέρα από τα όρια του γενέθλιου τόπου του και της Ελλάδας, έχει γράψει και ποιήματα που απευθύνονται σε παιδιά που πρόκειται να εκδοθούν στο άμεσο μέλλον. Στην ποιητική αυτή συλλογή ο εννοούμενος αναγνώστης σαφώς είναι το παιδί, αλλά ένα παιδί, ισότιμος συνομιλητής του ενήλικου, το οποίο ο Χαραλαμπίδης καλεί να κουβεντιάσει με τα ποιήματά του μέσα από την καταληπτότητα και την απροσδιοριστία τους, συμπληρώνοντας τα κενά της αφήγησής τους, όπως ορίζει ο Iser. Στην ανακοίνωση αυτή θα γίνει αναφορά στην παιδικότροπη ποίηση του Κυριάκου Χαραλαμπίδη, εστιάζοντας στα υφολογικά χαρακτηριστικά της (πολλά από τα οποία είναι κοινά με αυτά της κύριας ποιητικής του παραγωγής: χιούμορ, ειρωνεία, διακείμενα, λυρισμός, ανοίκειες εικόνες κ.ά.), στη θεματολογία της, στον πλούτο των προβαλλόμενων αξιών της, στο είδος του «ιδανικού» αναγνώστη, με στόχο την ανάδειξη της συμβολής των ποιημάτων αυτών στην ανανέωση της ποίησης που απευθύνεται σε παιδιά.

**ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΣ**
Ποιητής, Αθήνα

«Ο Κυριάκος Χαραλαμπίδης και το λυρικό αίτημα»

Στα τρία περίφημα κείμενά του για την λυρική τέχνη (*Ο λυρισμός του εγώ, ο λυρισμός του εμείς, ο λυρισμός των όλων*, 1916) ο μείζων της λυρικής μας τέχνης Κωστής Παλαμάς όριζε τον λυρισμό ως οντολογική κατηγορία πολύ πλατύτερη από την αισθητική επίτευξη. Στην ίδια προοπτική που συγκροτεί την ενότητα της λυρικής ποιητικής μας παρακαταθήκης, ο Άγγελος Σικελιανός, στο περίφημο κείμενό του «Η φύση και η ουσία του Λυρισμού» (1936), εννοεί τον λυρισμό ο οποίος ξεκινά από την συλλογική ποιητική έκφραση και φθάνει στις προσωπικές μορφικές αποκρυσταλλώσεις της νεωτερικής περιόδου, δηλαδή της εποχής του ατομικού καλλιτέχνη, ως «[...] έναν τρόπο σταθερό, τον πόλο μιας υπέρτατης αρχής, της αρχής της υπερβατικότητας (principe de transcendence), καθώς η αρχή αυτή είναι συσσωματωμένη με το πιο βαθύ κεφάλαιο της ανθρώπινης αισθαντικότητας[...]». Υπό την ίδια προοπτική ανιχνεύουν την λυρική τέχνη οι μείζονες ποιητές μας από την γενιά του '30 έως σήμερα. Στην εισήγηση αυτή διερευνάται η εκβολή αυτού του συνεχούς αιτήματος προσωπικού και συλλογικού, στην ποιητική αρχιτεκτονική την οποία συγκροτεί το ποιητικό οικοδόμημα του έργου του Κυριάκου Χαραλαμπίδη. Ενός έργου με βαθιά συνέχεια και αενάως μεταμορφωτική δύναμη, στο οποίο αποδεικνύεται η διαρκής παρουσία και επαναφορά του λυρικού αιτήματος, όπως αυτό ορίζεται εκ του ποιητικού αποτελέσματος, στους αληθινούς ποιητές μας, από τον Σολωμό έως και σήμερα.

ΝΙΚΟΣ ΜΑΘΙΟΥΔΑΚΗΣ

Διδάκτωρ
υφογλωσσολογίας,
Δημοκρίτειο
Πανεπιστήμιο Θράκης

«Ποιητική ταυτότητα και υφογλωσσική προσέγγιση στην ποίηση του Κυριάκου Χαραλαμπίδη»

Η παρούσα εργασία ασχολείται με την ποιητική ταυτότητα και την υφολογική προσέγγιση της ποίησης του Κυριάκου Χαραλαμπίδη διαμέσου της θεωρίας των σωμάτων κειμένων (corpora). Με τα σώματα κειμένων δύναται να προκύψουν πληροφορίες για τη γλώσσα από εκτεταμένα γλωσσικά δεδομένα που διακρίνονται ως εμπειρικά, αυθεντικά, συστηματικά και κειμενικά (Γούτσος, 2012). Επομένως, η έρευνα βασίζεται στην επεξεργασία των ποιημάτων του Χαραλαμπίδη σε διαφορετικές λογοτεχνικές περιόδους με υποσώματα κειμένων (sub-corpora), φανερώνοντας διαφορές ύφους – σε λεξιλογικό, σημασιολογικό αλλά και γενικότερα πραγματολογικό επίπεδο. Στόχος είναι να διερευνηθούν αφενός τα άγνωστα στοιχεία των δεδομένων μέσα από την ανάλυση των γλωσσικών σχημάτων (linguistic patterns) και αφετέρου να στηριχθεί η ερμηνεία των ποιημάτων σε αντικειμενικά κριτήρια (Fisher-Starcke, 2009), βασιζόμενοι σε μαθηματικοποιημένα υφογλωσσικά και υφομετρικά χαρακτηριστικά (πρβ. Μικρός, 2003 & Πολίτου-Μαρμαρινού et al., 2011). Ειδικότερα, αντικείμενο της έρευνας αποτελούν: (α) η λεξιλογική ανάλυση των ποιημάτων προκειμένου να αναδειχθούν εξέχοντα λεξικά στοιχεία με βάση τη συχνότητα εμφάνισης και (β) η ερμηνευτική ανάλυση προκειμένου να αναδειχθούν οι ευρύτερες σημασιολογικές προεκτάσεις του ποιητικού έργου. Η προσέγγιση της νεοελληνικής λογοτεχνίας μέσα από τέτοιου είδους υφογλωσσικές αναλύσεις ως μια σύγχρονη μέθοδος μελέτης του ύφους και των παραμέτρων του έχει ευρύτερες προεκτάσεις για την ερμηνεία των έργων και διαμορφώνει ένα νέο πεδίο ανάλυσης στο οποίο συναντώνται η γλωσσολογία με τη λογοτεχνική θεωρία και κριτική.

**ΚΥΡΙΑΚΟΣ
ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ**

Συγγραφέας, Αθήνα

«Η στολή της ψυχής: Η πύκνωση της μεθιστορικής ποίησης ως άκρα εκλέπτυνση στο ποίημα “Το μίζαρων”»

Αντιλαμβάνομαι το συνολικό έργο του Κυριάκου Χαραλαμπίδη, κυρίως, αλλά όχι μόνον, στα μετά τη *Μεθιστορία* ποιητικά του βιβλία, ως μια χειρονομία διαρκούς και δυναμικής αποκατάστασης του κρισιμότερου από τα στοιχεία που έχουν χαθεί, και που συνιστά ό,τι ο ίδιος ο ποιητής υποβάλλει ως την υψηλότερη απώλεια κατά την οικουμενική ιστορική τραγωδία. Δεν αναφέρομαι στη (γεωγραφική) πατρίδα, ούτε στη φυσική ζωή, τη βιολογική ύπαρξη, αλλά στη βαθύτερη και πνευματική ιδιοσυστασία, που αίρει τον άνθρωπο υπέρ τη φθορά, και τον αθανατίζει διά της μετοχής του στον Λόγο. Πρωτίστως, λοιπόν (και τελικά), αυτό που έχει χαθεί είναι η ιερά αγιοταφίτικη σινδόνη, το σάβανο που σκεπάζει την απώλεια, και από την απώλεια θωρακίζει τα πλάσματα: η στολή της ψυχής, ένα μαντήλι, το μίζαρων. Με αναφορές απ' όλο το έργο, αλλά ιδιαιτέρως εμβαθύνοντας στο ομώνυμο ποίημα, θα διακρίνω ουσιώδη οντολογικά στοιχεία του εν γένει μεθιστορικού τρόπου, κατά το τριμερές σχήμα: *υποστατικό, απολογητικό, αγαπητικό*, η ανάπτυξη του οποίου θα φωτίσει τη συνύφανση ιστορίας και εσαχολογίας, την υπέρβαση της πρώτης *προς* (πάντα ήδη, όχι ακόμα) τον λυτρωτικό και λυτρωμένο χρόνο της Όγδοης Ημέρας, τον κατ' εξοχήν χρόνο, δηλαδή, της μεθιστορίας καθαυτής.

ΔΩΡΑ ΜΕΝΤΗ

Εθνικό και
Καποδιστριακό
Πανεπιστήμιο Αθηνών

«Ο ποιητής και ο πολίτης Ριμάκο»

Όταν ο Κυριάκος Χαραλαμπίδης εισήγαγε με αυτοαναφορικό τρόπο τον Ριμάκο στην ποίηση, ξεκινούσε, ανεπιγνώστως, μια μακρά ποιητική συνομιλία. Από την γενεσιουργό ποιητική του συλλογή *Το αγγείο με τα σχήματα* (1973) και τις κύριες εμφανίσεις στην *Αχαιών ακτή* (1977) ως την πρόσφατη στην *Ηλίου και σελήνης* άλως (2017), το προσωπείο του Ριμάκο έχει διανύσει μια αξιοσημείωτη πορεία πλάι στον ποιητή και πολίτη Χαραλαμπίδη. Πρόσθετο ενδιαφέρον αποκτά και η εμφάνισή του στο έργο σύγχρονων κυπρίων δημιουργών όπως ο Κώστας Βασιλείου, ο Παντελής Μηχανικός και ο Σάββας Παύλου. Το υλικό αυτής της ποιητικής συνομιλίας, οι ιδιότητες και η ταυτότητα που αποκτά στην πάροδο του χρόνου το ποιητικό προσωπείο, είναι το αντικείμενο της ανακοίνωσής μου.

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΣΧΑΛΗΣ

Πανεπιστήμιο
Κρήτης

«Ο “αριστοτελικός” Κυριάκος Χαραλαμπίδης»

Όταν ο Αριστοτέλης διέκρινε τον ιστορικό από τον ποιητή λέγοντας ότι «*τῶ τὸν μὲν τὰ γενόμενα λέγειν, τὸν δὲ οἷα ἂν γένοιτο. Διὸ καὶ φιλοσοφώτερον καὶ σπουδαιότερον ποιήσεις ἱστορίας ἐστίν· ἡ μὲν γὰρ ποιήσεις μᾶλλον τὰ καθόλου, ἡ δ' ἱστορία τὰ καθ' ἕκαστον λέγει*» (Ποιητ. 1451b), δεν φανταζόταν ότι θα καθόριζε τον προσανατολισμό της πλειονότητας των κορυφαίων ποιητών από την Αναγέννηση και μετά. Ορισμένοι από αυτούς συνέθεταν ποίηση (πέραν της τραγωδίας και της κωμωδίας) κρατώντας την *Ποιητική* στο ένα χέρι και τη γραφίδα στο άλλο, ενώ άλλοι υπήρξαν και είναι «αριστοτελικοί» χωρίς να το (ανα)γνωρίζουν. Το περίεργο (αλλά όχι ανεξήγητο) είναι ότι όλοι τους ερμήνευσαν την αριστοτελική διάκριση όχι ως απαγόρευση αλλά ως προτροπή να κινούνται ανάμεσα στα «καθ' ἕκαστον» της ιστορίας και στα «καθόλου» της ποίησης. Ο κάθε ποιητής το έκανε και το κάνει με τον δικό του τρόπο, διαμορφώνοντας έτσι την ιδιαίτερη φυσιογνωμία του, αλλά όλοι εκκινούσαν και εκκινούν από την επιθυμία να εκφράσουν ποιητικά την ιστορία ή τη διαλεκτική σχέση της με τον μη ιστορικό χρόνο. Και για να προσαρμόσω στην ποίηση όσα λέει ο Αριστοτέλης για τον «μύθο» σε σχέση με την τραγωδία: εφόσον ο «μύθος» (εννοούμενος ως «*ἡ σύστασις τῶν πραγμάτων*») αποτελεί την «αρχή και την ψυχή» της τραγωδίας, διότι η τραγωδία μιμείται «πράξεις», αυτό ισχύει κατ' εξοχήν για την ποίηση που έχει ως αντικείμενο — φανερό ή περιβεβλημένο το ένδυμα της μυθοπλασίας — την ιστορία, επειδή η ιστορία διαμορφώνεται και συγκροτείται από «πράξεις». Ο Κυριάκος Χαραλαμπίδης, ως ποιητής που κινείται ανάμεσα στα «καθ' ἕκαστον» της ιστορίας και στα «καθόλου» της ποίησης και έχει καταστήσει τον «μύθο» ουσιώδες στοιχείο της ποίησής του, είναι συνεπώς κατ' εξοχήν «αριστοτελικός».

**ΑΝΤΩΝΗΣ
Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ**

Ανοικτό Πανεπιστήμιο
Κύπρου

«Η Σφίγγα ξέρει: ποιήματα-αινίγματα στον όψιμο Χαραλαμπίδη»

Στον όψιμο Χαραλαμπίδη, η μυθογνωσία παίρνει συχνά τη μορφή απαιτητικών ποιημάτων-αινιγμάτων, που προ(σ)καλούν τον αναγνώστη να τα αποκρυπτογραφήσει. Το ποίημα «Κλέεια, Ευδώρη, Κορωνίς, Φαίω και Φαισύλη» από τη συλλογή *Ηλίου και Σελήνης Άλως* (Αθήνα: Ίκαρος 2017) αποτελεί χαρακτηριστική περίπτωση τέτοιου ποιήματος-αινίγματος, το οποίο όμως με το πέρας του παιγνίου αποκαλύπτει έναν διπλό φιλοσοφικό στοχασμό: (α) πικρό, για την ανατρεπτική παρέμβαση του ανθρώπινου θηρίου στην τάξη του σύμπαντος, στη «λογική του μυστηρίου»· (β) πιο αισιόδοξο, καθώς το «μυστήριο» διαταράσσεται μεν αλλά παραμένει. Το ποίημα, «κλειστό και ανοικτό, δηλαδή σκοτεινό και φωτεινό», ακολουθεί τη μεταφυσική ροπή που επανέρχεται με δυναμισμό στις πιο πρόσφατες συλλογές του Χαραλαμπίδη, ο οποίος ποικιλοτρόπως επιχειρεί «να ανατάμει τις αιτίες των όντων μέσα από τους μυστηριακούς συμβολισμούς» (αυτοσχόλιο ποιητή, per litteras). Όπως συνηθίζεται στα αινιγματικά παίγνια, ο ποιητής παρέχει έναν μίτο ερμηνείας (στις Σημειώσεις): τα πέντε ονόματα ανήκουν στις Υάδες, τις αστερωμένες κόρες του Άτλαντα και της Πλειόνης ή της Αίθρας, «ονόματα που αντανakλούν την έννοια του φωτός» (σ. 87 της συλλογής). Τι ξέρει η Σφίγγα, η «προαιώνια ως προς τη γνώση των ανθρωπίνων» (αυτοσχόλιο ποιητή), και πώς θα λύσουμε το αίνιγμά της; Ποια είναι η σχέση των Υάδων με τη Θήβα και με τον μύθο της εκστρατείας των Επτά, στον οποίο το ποίημα αναφέρεται; Γιατί ο ποιητής εστιάζει στο φως, όταν πρόκειται να ακολουθήσει η φρικτή κακοφωνία του σκότους και του θανάτου;

**ΘΕΟΔΟΣΗΣ
ΠΥΛΑΡΙΝΟΣ**

Ιόνιο Πανεπιστήμιο

«“...τους είπαν οι άλλοι ‘γεια σας’ σε γλώσσα ελληνική”. Η ποιητική διαδρομή του Κυριάκου Χαραλαμπίδη στους ασύνορους τόπους του οικουμενικού ελληνισμού»

Στην ανακοίνωση θα επιχειρηθεί η παρουσίαση της εξελικτικής πορείας της ποίησης και της ποιητικής του Κυριάκου Χαραλαμπίδη, εξετάζοντας αυτές διαδοχικά μέσα από τις συλλογές του, από την *Πρώτη πηγή* έως την τελευταία εκδοθείσα (*Ηλίου και Σελήνης Άλως*). Θα γίνει αναφορά στις θεματικές του και στις απόψεις του για τη γλώσσα. Θα συνεξεταστεί η μεταφραστική και δοκιμιακή του εργασία και θα επισημανθούν ο τρόπος πρόσληψης του όλου έργου του από την κριτική και οι παρεμβάσεις του ιδίου στη λογοτεχνική ζωή.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΣΤΡΑΤΗ

Υποψήφια διδάκτωρ,
Ανοικτό Πανεπιστήμιο
Κύπρου

«“Το νυφικό της μνήμης”»: Η μνήμη ως συντεταγμένη του χαραλαμπίδειου μύθου Οδυσσέα-Πηνελόπης»

Το αδημοσίευτο ποίημα «Το νυφικό της μνήμης» εντάσσεται στον κύκλο των ποιημάτων του Κυριάκου Χαραλαμπίδη που αναπλάθουν και ανασηματοδοτούν τον οδυσσειακό μύθο. Ο Οδυσσέας και η Πηνελόπη, ως αρχετυπικό ζεύγος, αποτελούν τη μυθική αφετηρία για μια οντολογική διερεύνηση της ανθρώπινης μοίρας με εσχατολογικές προεκτάσεις. Ο οδυσσειακός μύθος συνυφαίνεται και συμπλέκεται στο ποίημα με άλλους αρχαίους μύθους και προαιώνιους συμβολισμούς, σε έναν ποιητικό αναστοχασμό πάνω στα όρια και τις εκδοχές του ίδιου του μύθου. Στην ανακοίνωση ιχνηλατείται ο ρόλος της μνήμης ως συνεκτικής ουσίας, αλλά και ως χωροχρονικής συντεταγμένης του σύμπαντος χαραλαμπίδειου μύθου Οδυσσέα-Πηνελόπης. Παράλληλα, ανιχνεύεται η διαλεκτική σχέση του ποιήματος με την *Οδύσσεια*, την μεθομπρική παράδοση, την καθαφική ειρωνεία. Διερευνάται επίσης ο διάλογος του εν λόγω ποιήματος με ποιήματα προγενέστερων συλλογών που ανήκουν στον ίδιο κύκλο: «Η Πηνελόπη αναγνωρίζει τον Οδυσσέα» από το *Δοκίμιν* (2000), «Πηνελόπη Οδυσσέως» από το *Κυδώνιον μήλον* (2006), «Στον αργαλειό» από τον *Ίμερο* (2012), «Οδυσσεύς» από τη συλλογή *Στη γλώσσα της υφαντικής* (2013), καθώς και η συνομιλία του με τα ποιήματα «Νυμφίου αγνοουμένου» και «Θέατρο σκιών» από την πλέον πρόσφατη συλλογή *Ηλίου και Σελήνης άλως* (2017), στα οποία υφέρπει ο οδυσσειακός μύθος.

ΠΟΛΙΝΑ ΤΑΜΠΑΚΑΚΗ
King's College London

«Ο ήχος του κόσμου της Κύπρου στο έργο του Κυριάκου Χαραλαμπίδη: “μουσική ποιητική” και κυπριακή ταυτότητα»

Η ανακοίνωση αυτή θα μελετήσει την ακουστική εικονοποιία στην ποίηση του Κυριάκου Χαραλαμπίδη ή αλλιώς πώς αποτυπώνεται εκεί το ηχητικό πορτραίτο της Κύπρου στη συγχρονική και διαχρονική διάστασή του. Η σχέση μουσικής, γλώσσας και ταυτότητας θα έχει κεντρική θέση στη διερεύνηση αυτή, που θα λάβει υπόψη της το συνολικό έργο του ποιητή, συμπεριλαμβανομένων των δοκιμίων και των μεταφράσεών του, και θα στηριχτεί θεωρητικά σε πολιτισμικές προσεγγίσεις της μουσικής. Η ακουστική εικονοποιία είναι μία σημαντική, αλλά όχι συχνά μελετημένη, πλευρά του ευρύτερου και περίπλοκου ζητήματος της «μουσικής ποιητικής» ενός ποιητή, που αφορά επίσης στο ιδιαίτερης σημασίας ερώτημα της μουσικότητας του στίχου. Στην παρούσα ανακοίνωση θα εξεταστεί το ζήτημα της «μουσικής ποιητικής» του Χαραλαμπίδη με επίκεντρο ακριβώς την ακουστική εικονοποιία της ποίησης του Κύπριου ποιητή και της σχέσης της με το έργο άλλων ποιητών, κυρίως του Γιώργου Σεφέρη. Η ακουστική εικονοποιία του Σεφέρη και η θέση του ήχου του κόσμου της Κύπρου σε αυτήν, όπως ο Σεφέρης τον ανακάλυψε το 1953 ως «φωνή πατρίδας», θα είναι στη διερεύνηση αυτή ένα κεντρικό σημείο σύγκρισης.

**ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Δ.
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΣ**
Πανεπιστήμιο Κύπρου

«Βυζάντιο και Μεταβυζάντιο: δύο σταθμοί στα γραπτά του Κυριάκου Χαραλαμπίδη»

Η ποιητική αναχώνευση γεγονότων, χαρακτήρων και κειμένων της αδιαίρετης ελληνικής ιστορίας συγκροτεί ένα σταθερό γνώρισμα στο ποιητικό και δοκιμιακό έργο του τιμωμένου, κάτι που επίσης τον κρατάει κοντά στην παράδοση του Παλαμά και του Καβάφη. Το Βυζάντιο (324-1453) και το Μεταβυζάντιο (1453-1821/1830/1878), με χρονικές διακυμάνσεις της κάθε περιόδου στο πλαίσιο της ιστορικής διαδρομής της Κύπρου, δεν θα ήταν δυνατόν να λείψουν από ένα έργο, που συνειδητά στρέφεται προς κομβικά σημεία της κυπριακής ιστορίας. Από την άποψη αυτή, ιδιαίτερη θέση κατέχουν οι ποιητικές του συλλογές *Μεθιστορία* (Αθήνα 1995), *Δοκίμιν* (Αθήνα 2000), *Κυδώνιον μήλον* (Αθήνα 2006), δημοσιευμένες σε μια δεκαετία, όπως και το δοκιμιακό του έργο (*Ολισθηρός ιστός*, τόμοι 2, Αθήνα 2009), αλλά τα χνάρια αρχίζουν από παλαιότερα και συνεχίζονται αδιάλειπτα μέχρι σήμερα. Μία προσπάθεια ικνηλασίας τους θα επιχειρηθεί στην ανακοίνωσή μας.

**ΣΤΑΜΑΤΗΣ
Ν. ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ**
Πανεπιστήμιο Κρήτης

«Το φάσμα της ποιητικής φωνής του Κυριάκου Χαραλαμπίδη»

Η ποιητική φωνή του Κ.Χ.—αλλά και πολλών άλλων ποιητών—αρθρώνεται κατά δύο διαφορετικούς τρόπους: στον ένα αρθρώνεται με πρότυπο την καθημερινή ομιλία, στον άλλο με πρότυπο την παράδοση μιας λυρικής ποίησης πυκνής και ελλειπτικής.

«Δημοτικοφανή ποιήματα του Κυριάκου Χαραλαμπίδη»

Πρόθεσή μας είναι να δείξουμε την πρόσληψη και αναπαραγωγή του τυπικού των δημοτικών τραγουδιών και του λαϊκού πολιτισμού στο έργο του σημαντικού ποιητή Κυριάκου Χαραλαμπίδη που έχει τις αναγωγές της στη διαρκή προσήλωσή του στην παράδοση, τη συντήρηση και τη συνέχειά της. Ο ποιητής μετουσιώνει σε ποίηση τον ρυθμό του κόσμου της Κύπρου, μέσα από τη λαϊκή θυμοσοφία, τα γνωμικά, τις προλήψεις, τις λαϊκές δοξασίες, ενώ αποθησαυρίζει στοιχεία και εικόνες της παράδοσης. Πιο συγκεκριμένα, στόχος μας είναι να μελετήσουμε και να δείξουμε τον τρόπο με τον οποίον ο ποιητής τα αφομοίωσε και τα επεξεργάστηκε. Μέσα από αυτήν την προοπτική, η ανακοίνωση στοχεύει να επισημάνει ότι αυτός ο, ιδιαίτερα γόνιμος και ενδιαφέρων, διάλογος διακρίνεται από μία εντελώς νεότερη και ανανεωτική αντίληψη γραφής. Ο Χαραλαμπίδης κατορθώνει να μεταγγίσει, αριστοτεχνικά, την αίσθηση του δόκιμου ποιητή μέσα σε καλούπια του δημοτικού τραγουδιού, το οποίο όμως εκσυγχρονίζει και εκεί φαίνεται η ποιητική μαστοριά. Ως εκ τούτου, δεν πρόκειται για φολκλορική μίμηση αλλά για ανανέωση, αφού τα μοτίβα, οι φόρμες και οι τεχνικές της δημοτικής παράδοσης αξιοποιούνται με έναν ιδιαίτερο τρόπο και μεταποιούνται, ώστε να επιτευχθεί η δημιουργική ανάπασή τους. Αυτό, λοιπόν, που πρέπει να υπογραμμιστεί είναι ότι δεν περιορίζεται σε ένα απλό, γραμματολογικό ή λαογραφικό τύπου, ενδιαφέρον. Η εντύπωση του ποιητή στο δημοτικό τραγούδι εντάσσεται και σε ένα ευρύτερο πλαίσιο θεωρητικού και αισθητικού προσανατολισμού. Η ταύτιση με τη γη και τα πάθη της, η γοπτευτική διαδικασία της γέννησης, του έρωτα, της φθοράς, του θανάτου και της αναγέννησης, καθώς και το διπολικό αντιθετικό ζεύγος: ατομικό/συλλογικό ασυνείδητο διατρέχουν το ποιητικό του έργο. Ο ποιητής αναδεικνύει τη δημοτική παράδοση και τις σύγχρονες επιβιώσεις της ως έναν σημαντικό παράγοντα της ενότητας του ελληνικού λαού, προβάλλοντας τη *μείζονα συνείδησή* της, όπως μας το έδειξαν ο Σολωμός και ο Σικελιανός.

MICHAŁ BZINKOWSKI

Jagiellonian University
Κρακοβίας, Πολωνία

«Ακούγοντας τους ρυθμούς των αλόγων στα αλώνια: ο ποιητικός διάλογος του Κυριάκου Χαραλαμπίδη με τον Γιώργο Σεφέρη»

Η ποίηση του Γιώργου Σεφέρη, ιδιαίτερα η κυπριακή συλλογή του *Ημερολόγιο Καταστρώματος Γ'*, επηρέασε σε μεγάλο βαθμό την Κυπριακή Λογοτεχνία μετά το 1955, όπως παρατήρησε ο Γιώργος Σαββίδης. Στην παρούσα ανακοίνωση θα καταβάλω προσπάθεια να ανιχνεύσω την επιρροή που άσκησε ο Σεφέρης στον ποιητικό λόγο του Χαραλαμπίδη καθώς και να αναδείξω τι μοτίβα άντλησε ο Κύπριος ποιητής από τη σεφερική ποίηση. Θα εστιάσω στις αναφορές που αφορούν ιδιαίτερα τη στενή σύνδεση μύθου και ιστορίας σε σχέση με τις διαχρονικές διαστάσεις του ελληνικού πολιτισμού και ταυτόχρονα θα επιστήσω την προσοχή στη χρήση της ειρωνείας όσον αφορά τα σχόλια του Χαραλαμπίδη αναφερόμενα στη σύγχρονη κυπριακή πραγματικότητα. Στην ανάλυσή μου θα χρησιμοποιήσω μεταξύ άλλων τα εξής ποιήματα: «Η παράδοση της Κερύνειας», «Γνώση της Ιστορίας» (*Μεθιστορία*), «Συντυχία» (*Δοκίμιν*) και «Πουλάρια και άλογα» (*Αμμόχωστος Βασιλεύουσα*).

DORA E. SOLTI

Eötvös Loránd
University, Ουγγαρία

«Η εναλλαγή γλωσσικού κώδικα στο ποιητικό έργο του Κυριάκου Χαραλαμπίδη»

Στο ποιητικό έργο του Κ. Χαραλαμπίδη παρατηρούνται τρεις κύριες περιπτώσεις εναλλαγής γλωσσικού κώδικα: Εναλλαγή ανάμεσα σε γλώσσες: Ξενόγλωσσες λέξεις, εκφράσεις (αγγλικές, γερμανικές, γαλλικές) μέσα στο ελληνικό κείμενο, εναλλαγή ανάμεσα στην Κοινή Νεοελληνική και την κυπριακή διάλεκτο, εναλλαγή ανάμεσα στην αρχαία και τη νεοελληνική γλώσσα. Στην ανακοίνωσή μου θα επεκταθώ ιδιαίτερα στην περίπτωση της αρχαίας γλώσσας, καθώς επίσης και στη σχέση της εναλλαγής γλωσσικού κώδικα με τη διακειμενικότητα.

Βιογραφικά σημειώματα

ΜΑΡΙΑ ΑΜΟΙΡΙΔΟΥ

Υποψήφια διδάκτωρ φιλολογίας, Πανεπιστήμιο Αιγαίου

Η Μαρία Αμοιρίδου μεγάλωσε στην Αλεξανδρούπολη και σπούδασε Κλασική Φιλολογία στο ΑΠΘ. Συνέχισε τις σπουδές της σε Βέλγιο και Γερμανία (μεταπτυχιακό σε γλωσσολογία-μετάφραση) από το 1995 έως το 1997 και έκανε πρακτική εξάσκηση (stage) στο Τμήμα Μετάφρασης του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Από το 1998 έως το 2000 απασχολήθηκε και στον ιδιωτικό τομέα στις Βρυξέλλες, κάνοντας μεταφράσεις διοικητικών κειμένων στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (ΕΟΚΕ) της ΕΕ. Μέσω του διαγωνισμού ΑΣΕΠ του 2000 διορίστηκε μόνιμη καθηγήτρια φιλόλογος στη δημόσια εκπαίδευση. Εργάζεται από το 2001 έως και σήμερα σε Γυμνάσια και Λύκεια της Κομοτηνής και της Κω, όπου ασχολήθηκε συστηματικά με σχολικά πολιτιστικά προγράμματα λογοτεχνίας και ιστορίας, την οργάνωση σχολικών ομάδων φιλιανγνωσίας, με προσκλήσεις συγγραφέων στην Κω, με συμμετοχές σε σχολικούς διαγωνισμούς για την ανάδειξη της αριστείας και των καλών πρακτικών στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, καθώς και με δραματοποιήσεις λογοτεχνικών έργων από μαθητές. Τα αποτελέσματα ορισμένων από τις παραπάνω δράσεις έχει παρουσιάσει κατά καιρούς σε συνέδρια. Από τις αρχές του 2018 ξεκίνησε την εκπόνηση διδακτορικής διατριβής στο Παιδαγωγικό Ρόδου με θέμα την ποίηση του Κυριάκου Χαραλαμπίδη.

ΝΤΙΑ-ΤΡΟΟΔΙΑ ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΥ

Διδάκτωρ φιλολογίας ΕΚΠΑ

Η Ντία-Τροοδία Αριστοδήμου είναι πτυχιούχος του τμήματος φιλολογίας και κάτοχος διδακτορικού διπλώματος με βαθμό «Άριστα» (Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών). Ακόμη είναι κάτοχος δύο μεταπτυχιακών τίτλων: Μ.Sc. «Κοινωνική Ανθρωπολογία» (London School of Economics, University of London), και Μ.Δ.Ε. «Διδακτική Γλώσσας, Λογοτεχνία, Θέατρο και Εκπαίδευση», με βαθμό Άριστα (Ε.Κ.Π.Α). Εργάζεται στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση ως φιλόλογος και υποδιευθύντρια στο Πειραματικό Μουσικό Γυμνάσιο Παλλήνης. Εκτός από τη διδακτορική διατριβή της με τίτλο «Κυριάκος Χαραλαμπίδης: Ο ποιητής και ο κριτικός. Μια προσέγγιση της ποίησης και της ποιητικής του» και τις δύο διπλωματικές εργασίες, έχει δημοσιεύσει σε επιστημονικά περιοδικά, συμμετοχές σε διεθνή και ελληνικά συνέδρια καθώς και σε επιστημονικές ημερίδες/διημερίδες (10 συμμετοχές). Έχει παρακολουθήσει παιδαγωγικά σεμινάρια (Π.Ε.Κ.), επιμορφωτικά σεμινάρια φιλολόγων για τη Διδακτική της Λογοτεχνίας (Διεύθυνση Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Ανατολικής Αττικής), σεμινάρια Δημιουργικής Γραφής, μουσειοπαιδαγωγικής και Η/Υ (στο Deree College), καθώς και εξαμηνιαίο σεμινάριο στο τμήμα Κοινωνιολογίας του Παντείου Πανεπιστημίου. Επί σειρά ετών (2014 -) συμμετέχει ως μέντορας και ως συντονίστρια της ομάδας φιλολόγων του σχολείου της, στο δίκτυο μεντόρων του Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών του Τμήματος Φ. Π. Ψ. (ΕΚΠΑ). Ακόμη, συμμετέχει στο Λογοτεχνικό Εργαστήρι της Διεύθυνσης Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Ανατολικής Αττικής, καθώς και σε πολιτιστικά προγράμματα του Υπουργείου Παιδείας και της Περιφέρειας Ανατολικής Αττικής (π.χ. συνεργασία με το Collège Marie Curie). Μιλά και γράφει άριστα την αγγλική και σε κατώτερο επίπεδο τη γαλλική γλώσσα.

ΑΝΔΡΕΑΣ Ι. ΒΟΣΚΟΣ

Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών

Ο Ανδρέας Ι. Βοσκός είναι Ομότιμος καθηγητής Αρχαίας Ελληνικής Φιλολογίας του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών (Ε.Κ.Π.Α.). Δίδαξε επίσης στα Πανεπιστήμια Λωζάνης, Κρήτης και Κύπρου. Το ερευνητικό, επιστημονικό και διδακτικό του έργο είναι εν πολλοίς επικεντρωμένο στον Όμηρο, στην Κριτική του κειμένου και στη Συγκριτική Φιλολογία, κατά κύριο δε λόγο στην Αρχαία Κυπριακή Γραμματεία. Για το πνευματικό του έργο και την όλη προσφορά του έχει τιμηθεί, μεταξύ άλλων, από το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού της Κύπρου με το βραβείο «Ονήσιλος», από τον Δήμο Ιεράς Πόλεως Μεσολογγίου και από την Ακαδημία Αθηνών για τους 4 τόμους της *Αρχαίας Κυπριακής Γραμματείας*. Κυριότερα έργα του, πέρα από τα πολυάριθμα και πολυσέλιδα άρθρα σε επιστημονικά περιοδικά και συλλογικούς τόμους (ανάμεσά τους και δύο μελέτες υπό τον τίτλο «Ομηρικά πρότυπα στην ποίηση του Κυριάκου Χαραλαμπίδη» και «6+3 Ηροδότεια ποιήματα του Κυριάκου Χαραλαμπίδη»): *Μελέαγρος - Αχιλλεύς και Φοίνιξ: Συμβολή εις την έρευναν της ενότητος της Ιλιάδος*, 1974 (διδακτορική διατριβή), με Γαλλική μετάφραση: 1997 και 2010² / *Από τη Μετάφραση στο Πρωτότυπο (Συμβολή στην ανανέωση της διδασκαλίας των Αρχαίων Ελληνικών στη Μέση Εκπαίδευση)*, Α. Βοσκού - Θ. Παπακωνσταντίνου, 1992 / *Αρχαία Κυπριακή Γραμματεία*, τόμ. 1-4, 1995-2008 (με ηλεκτρονική έκδοση 2010/2012 και ψηφιακή έκδοση 2015).

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΓΑΡΑΝΤΟΥΔΗΣ

Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών

Ο Ευριπίδης Γαραντούδης γεννήθηκε το 1964 στην Καβάλα. Σπούδασε Νεοελληνική Φιλολογία στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Από το 1986 έως το 1989 δίδαξε νεοελληνική γλώσσα και λογοτεχνία στο Ινστιτούτο Βυζαντινών και Νεοελληνικών Σπουδών του Πανεπιστημίου της Πάδοβας. Από το 1995 μέχρι το 2003 δίδαξε νεοελληνική λογοτεχνία στο Τμήμα Φιλολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Κρήτης. Από το 2003 διδάσκει νεοελληνική φιλολογία στο Τμήμα Φιλολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, σήμερα ως Καθηγητής. Διδάσκει κυρίως νεότερη ελληνική λογοτεχνία (19ος και 20ός αιώνας). Τα ερευνητικά ενδιαφέροντά του επικεντρώνονται στη μελέτη της νεοελληνικής λογοτεχνίας, ιδίως της ποίησης, του 19ου και του 20ού αιώνα και εντοπίζονται στους κλάδους της μετρικής, της ιστορίας της λογοτεχνίας και της ερμηνείας των λογοτεχνικών κειμένων. Έχει δημοσιεύσει 8 βιβλία και έχει επιμεληθεί φιλολογικά 14 βιβλία, καθώς και 3 ανθολογίες ποίησης. Επίσης έχει δημοσιεύσει 3 ποιητικά βιβλία. Επίσης εκατοντάδες κείμενά του φιλολογικής και λογοτεχνικής κριτικής δημοσιεύτηκαν σε έντυπα ποικίλων κατηγοριών. Βλ. σχετικά: <http://uoa.academia.edu/EvripidisGarantoudis>

ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΕΩΡΓΗΣ

Πανεπιστήμιο Νεάπολις, Πάφος

Ιστορικός και διπλωμάτης. Καθηγητής της Νεότερης Ιστορίας στο Πανεπιστήμιο Νεάπολις Πάφου. Γεννήθηκε στο Παραλίμνι. Απόφοιτος του Ελληνικού Γυμνασίου Αμμοχώστου. Πτυχιούχος και Διδάκτωρ του Τμήματος Ιστορίας και Αρχαιολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Μεταδιδακτορικός ερευνητής στο King's College του Λονδίνου και με υποτροφία του Ιδρύματος Λεβέντη. Υπηρέτησε για 16 χρόνια ως Μορφωτικός Ακόλουθος στην Αθήνα. Πρώτος Διευθυντής για μια δεκαετία του Σπιτιού της Κύπρου. Δίδαξε, ως επίκουρος και αναπληρωτής καθηγητής, Ιστορία στο Πανεπιστήμιο Κύπρου για μια δεκαπενταετία. Πρέσβης της Κύπρου στην Ελλάδα με παράλληλη διαπίστευση στη Βουλγαρία, τη Ρουμανία και την Αλβανία από το 2005 μέχρι το 2010. Έχει τιμηθεί με τον Ταξιάρχη του Φοίνικος της Ελληνικής Δημοκρατίας και Εύφημη Μνεία της Πρυτανείας του Πανεπιστημίου Αθηνών. Διετέλεσε μέλος του Δ.Σ του ΡΙΚ, του Πολιτιστικού Ιδρύματος της Τράπεζας Κύπρου, μέλος της Διοικούσας Επιτροπής του Ανοικτού Πανεπιστημίου Κύπρου και άλλων οργανισμών. Είναι μέλος του Δ.Σ. του Πανεπιστημίου Νεάπολις Πάφου και του Ιδρύματος Κακογιάννη στην Αθήνα. Έχει γράψει 15 βιβλία για την Ελληνική Πολιτική και Διπλωματική Ιστορία, για την περίοδο της Βρετανικής Κυριαρχίας στην Κύπρο, για την Ιστορία του Συνεργατικού Κινήματος, για το Γιώργο Σεφέρη και άλλα. Του έχει απονεμηθεί το Κρατικό Βραβείο Δοκιμίου 2016, για το βιβλίο του *Η συνάντηση Στρατή Τσίρκα - Γιώργου Σεφέρη: Μια φιλία που βράδυνε* (Εκδόσεις Καστανιώτη).

ΔΗΜΗΤΡΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ανοικτό Πανεπιστήμιο Κύπρου

Η Δήμητρα Δημητρίου είναι αριστούχος διδάκτωρ Γενικής και Συγκριτικής Γραμματολογίας του Πανεπιστημίου της Σορβόνης (Paris IV) (2013). Πραγματοποίησε μεταπτυχιακές σπουδές στη Συγκριτική Γραμματολογία στο Πανεπιστήμιο της Σορβόνης (Paris IV) (2008) και βασικές σπουδές στην Ελληνική Φιλολογία στο Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών (2007). Κατά τη διάρκεια των προπτυχιακών και μεταπτυχιακών της σπουδών υπήρξε υπότροφος Αριστείας του Ιδρύματος Κρατικών Υποτροφιών Κύπρου και του Ιδρύματος Α.Γ. Λεβέντη αντιστοίχως. Έχει επίσης λάβει υποτροφίες από το Πανεπιστήμιο του Bristol και από τον Νορμανδικό Πανεπιστημιακό Πόλο (Rôle Universitaire Normand). Κατά το τρέχον ακαδημαϊκό εξάμηνο διδάσκει Νεοελληνική Φιλολογία στο Ανοικτό Πανεπιστήμιο Κύπρου, όπου είχε, επίσης, την ευθύνη του σχεδιασμού, του συντονισμού και της διδασκαλίας της Θεματικής Ενότητας ΕΛΛ422 (Λογοτεχνία της Κύπρου, 12ος-20ός αι.) το 2016. Από το 2014 διδάσκει, επίσης, στο μεταπτυχιακό πρόγραμμα του Τμήματος Επιστημών της Αγωγής του Πανεπιστημίου Λευκωσίας. Έχει διδάξει, ακόμα, στο Τμήμα Γαλλικών και Ευρωπαϊκών Σπουδών του Πανεπιστημίου Κύπρου (2015-στη γαλλική γλώσσα), στο Τμήμα Βυζαντινών και Νεοελληνικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Κύπρου (2013) και στο Σχολείο Ελληνικής Γλώσσας του Πανεπιστημίου Κύπρου (2018), ενώ παράλληλα έχει εργαστεί σε αριθμό ερευνητικών προγραμμάτων του Πανεπιστημίου Κύπρου (2011-2016). Τα ερευνητικά της ενδιαφέροντα καλύπτουν τα πεδία της Συγκριτικής Φιλολογίας, της Νεοελληνικής Φιλολογίας, της Μυθοκριτικής, της Φεμινιστικής και Μεταμοντέρνας Θεωρίας και της Λογοτεχνικής και Πολιτισμικής Θεωρίας. Είναι συνεπιμελήτρια του τόμου *Η Γυναίκα στο Κείμενο: Τέσσερις Κύπριες πεζογράφοι (συν)ομιλούν για τη λογοτεχνική γραφή* (με τον Α.Κ. Πετρίδη· προσεχώς 2019). Πρόσφατα άρθρα της, με ιδιαίτερη έμφαση στο έργο των Πάννη Ρίτσου, Γιώργου Σεφέρη, την ελληνική λογοτεχνία της Κύπρου και τη σύγχρονη γυναικεία λογοτεχνία και μυθοποιητική υιοθετούν συγκριτολογικά και θεωρητικά πλαίσια και έχουν δημοσιευθεί σε διεθνή επιστημονικά περιοδικά με κριτές, σύμμεικτους τόμους σε διεθνείς εκδοτικούς οίκους, φιλολογικά περιοδικά και πρακτικά διεθνών επιστημονικών συνεδρίων. Προσωπικές ιστοσελίδες: <https://demetrioudemetra.wordpress.com/>, <https://ouc.academia.edu/DemetraDemetriou>

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ
Διδάκτωρ φιλολογίας ΑΠΘ

Ο Κυριάκος Ιωάννου έχει σπουδάσει Κλασική Φιλολογία στο Πανεπιστήμιο Κύπρου (πτυχίο και μεταπτυχιακό), ενώ, από το 2017, είναι διδάκτορας Νεοελληνικής Φιλολογίας του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Έχει συγγράψει ή/και επιμεληθεί διάφορα βιβλία, οι θεματικοί άξονες των οποίων περιστρέφονται, κυρίως, γύρω από την κυπριακή λογοτεχνία, ενώ συναφούς θεματολογίας κείμενά του έχουν δημοσιευτεί, μεταξύ άλλων, σε σύμμεικτους τόμους, πρακτικά διεθνών συνεδρίων και διάφορα (κυπριακά, ελλαδικά και διεθνή) περιοδικά. Κατά τη διάρκεια των τελευταίων χρόνων, τα ερευνητικά ενδιαφέροντά του έχουν επικεντρωθεί στη μελέτη του έργου του Βασίλη Μιχαηλίδη. Μέσα από αρχαιακές έρευνες, αναδιφήσεις χειρογράφων και αποδελτιώσεις δυσεύρετων κυπριακών εφημερίδων έχει προσθέσει στο σύνολο της εργογραφίας του Βασίλη Μιχαηλίδη περισσότερα από 25 «νέα»/άγνωστα ποιήματα. Βιβλία Κυριάκου Ιωάννου: *Φωτοαναστατική ανατύπωση των σπάνιων ποιητικών συλλογών του Βασίλη Μιχαηλίδη*, Λευκωσία, Ηλίας Επιφανίου, 2017. *Η παράδοση και τα εκδοτικά προβλήματα του ποιητικού έργου του κύπριου ποιητή Βασίλη Μιχαηλίδη*, Λευκωσία: Ηλίας Επιφανίου, 2017. *Αδημοσίευτες επιστολές και άγνωστα ποιήματα του Βασίλη Μιχαηλίδη (από το αρχείο του Αιμίλιου Χουρμούζιου)*, Λευκωσία, [Μικροφιλολογικά], 2012. [μαζί με τον Λ. Παπαλεοντίου]. *Μυλλωμένα τραγούδια του Βασίλη Μιχαηλίδη*, Λευκωσία: [Μικροφιλολογικά], 2012. [μαζί με τον Λ. Παπαλεοντίου]. *Ανέκδοτα ποιήματα του Βασίλη Μιχαηλίδη (Από το αρχείο του Αντώνη Κ. Ιντιάνου)*, Λευκωσία, [Μικροφιλολογικά], 2008.

ΑΝΤΑ ΚΑΤΣΙΚΗ-ΓΚΙΒΑΛΟΥ

Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών

Η Άντα Κατσίκη-Γκίβαλου είναι ομότιμη καθηγήτρια Ελληνικής Φιλολογίας του Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών. Στο συγγραφικό, επιστημονικό ερευνητικό και διδακτικό της έργο ασχολείται κυρίως με το έργο ποιητών και πεζογράφων της γενιάς του 1880, του μεσοπολέμου και της μεταπολεμικής γενιάς. Στο χώρο της Λογοτεχνίας για Παιδιά και Νέους την απασχολούν θέματα ιστορίας, θεματολογίας και υφολογίας σύγχρονων κειμένων παιδικής και εφηβικής λογοτεχνίας, οι σχέσεις λογοτεχνίας και εκπαίδευσης, καθώς και η ανάγνωση και η φιλιαναγνωσία. Έχει λάβει μέρος σε πολλά πανελλήνια και διεθνή συνέδρια, μελέτες της έχουν δημοσιευθεί σε έγκυρα περιοδικά, κριτικές της δημοσιεύονται στον έντυπο και ηλεκτρονικό τύπο. Τα κυριότερα έργα της είναι: *Φιλολογικές διαδρομές. Από τον Παλαμά στον Βρεττάκο*, Οδυσσέας 41999, *Φιλολογικές διαδρομές Β΄*, Πατάκης 1998, *Φιλολογικές διαδρομές Γ΄ Δημιουργοί και αναγνώσεις*, Πατάκης 2007, *Το θαυμαστό ταξίδι: Μελέτες για την παιδική λογοτεχνία*, Πατάκης 1995, Μ. Αυγέρης, *Άπαντα-Ποιητικά, εισαγωγή - φιλολογική επιμέλεια Άντα Κατσίκη-Γκίβαλου και Πέτρος Σπεντζής*, Κέδρος 1975, *Έλλη Αλεξίου-Μικρό αφιέρωμα* (επιμ.), Καστανιώτης 1979, *Παιδική λογοτεχνία, θεωρία και πράξη* (Πρακτικά Α΄ Πανεπιστημιακού Συνεδρίου), (επιμ.), Καστανιώτης, τόμ. Α΄ 1993, τόμ. Β΄ 1995, *Η Λογοτεχνία Σήμερα. Όψεις, Αναθεωρήσεις, Προοπτικές* (επιμ.), Ελληνικά Γράμματα 2004, *Καλλιεργώντας τη Φιλιαναγνωσία. Πραγματικότητες και προοπτικές* (εισαγωγή - επιμ. Άντα Κατσίκη-Γκίβαλου και Δ. Πολίτης), Διάδραση 2013 κ.ά.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΣ

Ποιητής, Αθήνα

Ο Δημήτρης Κοσμόπουλος γεννήθηκε στο Κοντογόني (Παπαφλέσσα) Πυλίας στη Μεσσηνία. Μεγάλωσε στην Καλαμάτα. Είναι ποιητής, δοκιμιογράφος και μεταφραστής. Έχει εκδώσει εννέα ποιητικά βιβλία και τρία βιβλία δοκιμίων για θέματα λογοτεχνίας και κριτικής. Δοκίμια, μεταφράσεις και κριτικά κείμενά του έχουν δημοσιευτεί σε όλα τα λογοτεχνικά περιοδικά και σε εφημερίδες. Ποιήματά του έχουν μεταφραστεί στις κυριότερες ευρωπαϊκές γλώσσες και στα αραβικά, και έχουν συμπεριληφθεί σε ελληνικές και ξένες ανθολογίες. Ανθολογίες από την ποίησή του έχουν εκδοθεί στα γαλλικά, τα ιταλικά και τα αλβανικά. Διευθύνει το λογοτεχνικό περιοδικό *Νέα Ευθύνη*. Από το 2001 είναι μέλος της Εταιρείας Παπαδιαμαντικών Σπουδών και από το 2004 είναι μέλος της Εταιρείας Συγγραφέων. Το 2005 τού απονεμήθηκε το βραβείο Έλληνα Λυρικού ποιητή «Λάμπρος Πορφύρας» της Ακαδημίας Αθηνών και το 2013 το Διεθνές Βραβείο Κ. Π. Καβάφη για το σύνολο του ποιητικού του έργου. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα. Τον Οκτώβριο του 2018, κυκλοφόρησε από τις Εκδόσεις «Κέδρος» το ένατο ποιητικό βιβλίο του, η εκτενής σύνθεση υπό τον τίτλο *Θέριστρον*.

ΝΙΚΟΣ ΜΑΘΙΟΥΔΑΚΗΣ

Διδάκτωρ υφολγλωσσολογίας, Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης

Ο Νίκος Μαθιουδάκης είναι υφολγλωσσολόγος. Το 2012 αναγορεύτηκε διδάκτορας με θέμα διατριβής «Νεολογικά αθησαύριστα στην “Οδύσεια” του Νίκου Καζαντζάκη: Στρατηγικές κατανόησης, Ασάφεια και Βεβαιότητα» και έκτοτε εργάζεται ως Επιστημονικός Σύμβουλος στις Εκδόσεις Καζαντζάκη με βασικά καθήκοντα την έκδοση αδημοσίευτων χειρογράφων, επιστολών, σημειώσεων του Καζαντζάκη, καθώς και την επιστημονική επιμέλεια της νέας σειράς των ήδη δημοσιευμένων έργων του συγγραφέα. Με την ιδιότητά του αυτή, το 2013 μεταγράφει, επιμελείται και τεκμηριώνει το πρώτο ερωτικό θεατρικό δράμα του Νίκου Καζαντζάκη με τον τίτλο «Ξημερώνει» (που εκδίδεται για πρώτη φορά σε βιβλίο), ενώ μέσα στο 2018 πρόκειται να υπογράψει την επιστημονική επιμέλεια της έκδοσης ενός άγνωστου και αδημοσίευτου μυθιστορήματος του Νίκου Καζαντζάκη που φέρει τον τίτλο «Ο Ανήφορος». Τέλος, είναι μέλος Συνεργαζόμενου Εκπαιδευτικού Προσωπικού του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου, στη Θεματική Ενότητα «ΔΓΡ54: Επιμέλεια κειμένων και εκδοτικές πρακτικές» στο Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών «Δημιουργική Γραφή».

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

Συγγραφέας, Αθήνα

Ο Κυριάκος Μαργαρίτης γεννήθηκε στην Κύπρο το 1982. Παρακολούθησε σπουδές κλασικής και νεοελληνικής φιλολογίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, όπου εκπόνησε τη διδακτορική του διατριβή για το έργο του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη. Εξέδωσε το πρώτο του βιβλίο, το ιστορικό μυθιστόρημα *Ο Γιωρκής ο Καρπασίτης*, το 1998. Την περίοδο 2001-2011 κυκλοφόρησαν 8 βιβλία του για παιδιά, το τελευταίο εκ των οποίων, με τίτλο Τα τρύπια τείχη, τιμήθηκε με αναγραφή στον πίνακα White Ravens της Διεθνούς Βιβλιοθήκης Νεότητας του Μονάχου. Η συλλογή διηγημάτων *Μικροί ερωτικοί θρήνοι* τιμήθηκε με το Κρατικό Βραβείο Νέου Λογοτέχνη στην Κύπρο το 2002 και ήταν η κυπριακή συμμετοχή για τη λογοτεχνία στη 12η Biennale Νέων Καλλιτεχνών από την Ευρώπη και τη Μεσόγειο (Νάπολη, 2005). Ανάμεσα στο 2006 και 2013 εκδόθηκαν 5 έργα αφηγηματικής μυθοπλασίας, όλα εισαγωγές σε ευρύτερους μυθιστορηματικούς κύκλους, το σώμα των οποίων έμεινε ανέκδοτο ή ανολοκλήρωτο. Τα άρθρα και τα δοκίμιά του, σε έντυπα και ηλεκτρονικά μέσα, εκκινούν από θέματα όπως η στρατιωτική ιστορία και η θεωρία του μυθιστορήματος, και επιχειρούν μια εκβολή στην οντολογία του προσώπου και την ψυχαστική γνωσιολογία της αγάπης. Τον Οκτώβριο του 2017, κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Ίκαρος το βιβλίο *Κρόνακα*, πρώτο μέρος μιας μυθιστορηματικής χρονογραφίας που αριθμεί περί τους 33 τόμους.

ΔΩΡΑ ΜΕΝΤΗ

Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών

Η Δώρα Μέντη διδάσκει νεοελληνική φιλολογία στο Τμήμα Φιλολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών και στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο. Έγραψε τέσσερα βιβλία με αντικείμενο την ελληνική λογοτεχνία του εικοστού αιώνα: *Μεταπολεμική πολιτική ποίηση* (1995), *Ο προσωπικός μύθος. Ένα ερμηνευτικό κλειδί για την ποίηση του Μ. Σαχτούρη* (2004), *Πρόσωπα και προσωπεία* (2007), *Η Αθήνα από τον 19ο στον 20ο αιώνα* (2018). Έχει επιμεληθεί τρεις ανθολογίες κριτικών κειμένων και τη θεματική επίτομη έκδοση *Η Αθήνα από τον 19ο στον 21ο αιώνα* (2009).

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΣΧΑΛΗΣ

Πανεπιστήμιο Κρήτης

Ο Μιχαήλ Πασχάλης είναι Ομότιμος Καθηγητής Κλασικής Φιλολογίας στο Πανεπιστήμιο Κρήτης. Έχει συγγράψει πάνω από 100 άρθρα για τη λογοτεχνία της ελληνιστικής εποχής, των κλασικών ρωμαϊκών χρόνων και της ύστερης αρχαιότητας, για την πρόσληψη της αρχαιότητας στις νεότερες λογοτεχνίες και για την ευρωπαϊκή και τη νεοελληνική λογοτεχνία. Έχει εκδώσει, επιμεληθεί ή συνεπιμεληθεί 13 βιβλία στα παραπάνω αντικείμενα. Η μονογραφία του με τίτλο *Ξαναδιαβάζοντας τον Κάλβο: Ο Ανδρέας Κάλβος, η Ιταλία και η αρχαιότητα* (Ηράκλειο 2013, ΠΕΚ) τιμήθηκε με το βραβείο δοκιμίου της Ακαδημίας Αθηνών. Το 2015 δημοσίευσε το βιβλίο από τον *Όμηρο στον Σαίξπηρ: Μελέτες για τα κρητικά μυθιστορήματα του Νίκου Καζαντζάκη* (Ηράκλειο, ΕΚΙΜ). Ολοκληρώνει μονογραφία με τίτλο: *Η κρητική λογοτεχνία της ακμής και οι Ακαδημίες: μια συνάντηση που δεν έγινε ποτέ*.

ΑΝΤΩΝΗΣ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

Ανοικτό Πανεπιστήμιο Κύπρου

Ο Αντώνης Κ. Πετρίδης, απόφοιτος του Τμήματος Φιλολογίας του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και διδάκτωρ του Κολλεγίου Trinity του Πανεπιστημίου του Cambridge (2005), είναι σήμερα Αναπληρωτής Καθηγητής στη Σχολή Ανθρωπιστικών και Κοινωνικών Επιστημών του Ανοικτού Πανεπιστημίου Κύπρου, στο οποίο διδάσκει από το 2007. Τα ερευνητικά του ενδιαφέροντα επικεντρώνονται κυρίως στο αρχαίο ελληνικό και ρωμαϊκό δράμα και στη σύγχρονή τους πρόσληψη. Ανάμεσα στα δημοσιεύματά του ξεχωρίζει η μονογραφία *Menander, New Comedy and the Visual* (Cambridge: Cambridge University Press 2014) και οι τόμοι *Greek Tragedy After the Fifth Century* (Cambridge: Cambridge University Press 2018, συνεπ. Βάιος Λιαπής), *Debating with the Eumenides* (Newcastle upon Tyne: Cambridge Scholars Publishing 2018, συνεπ. Βάιος Λιαπής και Μαρία Παύλου) και *New Perspectives on Postclassical Comedy* (Newcastle upon Tyne: Cambridge Scholars Publishing 2010, συνεπ. Σοφία Παπαϊωάννου). Επί του παρόντος επεξεργάζεται μια καινούρια κριτική και σχολιασμένη έκδοση του μενάνδρειου *Δυσκόλου*, που θα εκδοθεί από το Oxford University Press.

Προσωπική ιστοσελίδα: <https://ouc.academia.edu/AntonisPetrides>

Προσωπικό ιστολόγιο: <https://antonispetrides.wordpress.com>

ΘΕΟΔΟΣΗΣ ΠΥΛΑΡΙΝΟΣ

Ιόνιο Πανεπιστήμιο

Ο Θεοδόσης Πυλαρινός είναι ομότιμος καθηγητής της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας του Ιονίου Πανεπιστημίου. Το μεγαλύτερο μέρος των μελετών του αναφέρεται στην Επτανησιακή Σχολή, την κυπριακή λογοτεχνία και τη λογοτεχνική Γενιά του 1970. Για το έργο του Κυριάκου Χαλαμπίδη έχει συγγράψει ένα βιβλίο (για τη συλλογή *Μεθιστορία*), έχει δημοσιεύσει μελέτες και κριτικές, και έχει επιμεληθεί το αφιέρωμα του περιοδικού *Πόρφυρας*. Συνεργάστηκε σε πολλά λογοτεχνικά και επιστημονικά περιοδικά, καθώς και σε συλλογικούς τόμους, δημοσιεύοντας άρθρα, μελέτες και κριτικές. Υπήρξε επιστημονικός υπεύθυνος στα *Κερκυραϊκά Χρονικά* και στον *Ιόνιο Λόγο*, περιοδική έκδοση του Ιονίου Πανεπιστημίου, καθώς και σύμβουλος έκδοσης στον *Πόρφυρα*. Τα τελευταία βιβλία του: «*Με επιμονή και με σκοπό στον ίδιο τόπο*». *Η ποίηση του Γιώργου Μαρκόπουλου* (2013) – *Τα διηγήματα της Ειρήνης Δεντρινού* (Ίδρυμα Ουράνη 2014) – *Τα Κριτικά κείμενα* του Ι. Πολυλά (Ίδρυμα Ουράνη 2015) – *Η αλληλογραφία του Αντ. Μυστακίδη με τον πεζογράφο Γ. Φ. Πιερίδη* (Λευκωσία 2016) – *Ο Κύκλος του Φοίβου Σταυρίδη*, Ίδρυμα Φοίβου Σταυρίδη – Αρχαία Λάρνακας (Λάρνακα 2017), (μαζί με τους Νίκο Νικολάου-Χατζημιχαήλ και Απόστολο Κουρουπάκη) – *Ο ποιητής Γιώργος Γεωργούσης (2017)* – *Για τον Αντώνη Φωστιέρη. Κριτικά κείμενα* (2017).

ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΣΤΡΑΤΗ

Υποψήφια διδάκτωρ, Ανοικτό Πανεπιστήμιο Κύπρου

Η Πηνελόπη Στράτη σπούδασε Ελληνική Φιλολογία με ειδίκευση στη Νεοελληνική Λογοτεχνία στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (1983-1987). Έκτοτε διδάσκει στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση. Κατέχει μεταπτυχιακό στις Κλασικές Σπουδές (MA in Classics) από το Royal Holloway and Bedford New College σε συνεργασία με τα King's College και University College London του Πανεπιστημίου του Λονδίνου (2004). Είναι επίσης πτυχιούχος του Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης του Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης (2013). Επί του παρόντος είναι υποψήφια διδάκτωρ του Ανοικτού Πανεπιστημίου Κύπρου και μελετά την πρόσληψη του αρχαιοελληνικού μύθου στην ποίηση του Κυριάκου Χαραλαμπίδη. Έχει λάβει μέρος με εισηγήσεις σε διεθνή επιστημονικά συνέδρια και έχει συμμετάσχει στην επιστημονική, την οργανωτική και την επιτροπή κριτών εκπαιδευτικών και επιστημονικών συνεδρίων. Εργασίες και άρθρα της έχουν δημοσιευτεί σε έντυπα και ηλεκτρονικά λογοτεχνικά και επιστημονικά περιοδικά. Προσωπική ιστοσελίδα: <https://penelopestrati.academia.edu/research#papers>
Προσωπικό ιστολόγιο: <http://literatureattack.blogspot.gr>

ΠΟΛΙΝΑ ΤΑΜΠΑΚΑΚΗ
King's College London

Η Πολίνα Ταμπακάκη είναι ειδική επιστήμονας «Νίκη Μαραγκού» στο Τμήμα Κλασικών Σπουδών και στο Κέντρο Ελληνικών Σπουδών του King's College London, όπου είναι υπεύθυνη του ερευνητικού προγράμματος *Η ζωή και το έργο της Νίκης Μαραγκού*. Έχει εργαστεί ως μεταδιδακτορική υπότροφος Hannah Seeger Davis στο Πρόγραμμα Ελληνικών Σπουδών του Πανεπιστημίου του Princeton και ως επισκέπτρια λέκτορας στο Πανεπιστήμιο Κύπρου. Έχει σπουδάσει ελληνική φιλολογία (γλωσσολογία) στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και μουσική (βιολί). Κύρια ερευνητικά ενδιαφέροντά της είναι η σχέση της λογοτεχνίας με τη μουσική και η πρόσληψη της αρχαιότητας. Στις δημοσιεύσεις της περιλαμβάνονται *Η «μουσική ποιητική» του Γιώργου Σεφέρη. Μια μελέτη πάνω στη σχέση της μοντερνιστικής ποίησης με τη μουσική* (Δόμος 2011· συμπεριλήφθηκε στη μικρή λίστα του περιοδικού *Διαβάζω* στην κατηγορία του δοκιμίου), και άρθρα σε ελληνικά και ξένα επιστημονικά περιοδικά. Ενδεικτικοί τίτλοι: «Το έντεχνο λαϊκό τραγούδι και οι ποιητές: η περίπτωση του Μίκη Θεοδωράκη» (2018, στα αγγλικά, στον τόμο *Made in Greece: Studies in Popular Music*), «Σεφέρης και Θουκυδίδης» (2017, στα αγγλικά, σε τόμο της σειράς *Brill's Companions to Classical Reception*), «Ο ομηρικός Ελπήνορας και αυτοί που έκαναν *il gran rifiuto* στην ποίηση του Γιώργου Σεφέρη» (2013, στα αγγλικά, *Classical Reception Journal*), «Γλώσσα και μουσική, εθνική ταυτότητα και Ορθοδοξία: ο “Ξεπεσμένος δερβίσης” του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη» (2013, στα αγγλικά, *Κάμπος*, Cambridge).

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Δ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Πανεπιστήμιο Κύπρου

Γεννήθηκε το 1941 στη Χαλκίδα Ευβοίας, όπου περάτωσε τρεις εγκύκλιες σπουδές. Πτυχία Φιλολογίας και Ιστορίας-Αρχαιολογίας από τη Φιλοσοφική Σχολή του ΕΚΠΑ. Μετά τη θητεία του ως Επίκουρου Σημαιοφόρου στο Πολεμικό Ναυτικό υπηρέτησε ως Βοηθός στην Έδρα Βυζαντινής Αρχαιολογίας στην ίδια Σχολή, υπό τον αείμνηστο Καθηγητή Δημήτριο Ι. Πάλλα. Στη συνέχεια διορίστηκε στην Αρχαιολογική Υπηρεσία του Υπουργείου Πολιτισμού, όπου υπηρέτησε επί εικοσαετία. Μεταπτυχιακές σπουδές στην Αρχαιολογία, Βυζαντινολογία και Ιστορία Τέχνης στα Πανεπιστήμια Βιέννης και Μονάχου. Διδάκτωρ του Πανεπιστημίου Μονάχου. Το 1993 εξελέγη πανψηφεί Αναπληρωτής Καθηγητής Βυζαντινής Αρχαιολογίας και Τέχνης στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Κύπρου και το 2001 πανψηφεί Τακτικός Καθηγητής. Διετέλεσε Κοσμήτορας της Σχολής το 2002 και παραιτήθηκε λόγω διαφωνίας του για την καταπάτηση ακαδημαϊκών θεσμών. Εξέδωσε οκτώ μονογραφίες και περί τις 250 μελέτες σε ελληνικά, κυπριακά και ξένα περιοδικά, πρακτικά επιστημονικών συνεδρίων κλπ. στα ελληνικά και άλλες γλώσσες. Συμμετείχε σε ποικίλα επιστημονικά προγράμματα. Μέλος πολλών ελληνικών και ξένων επιστημονικών φορέων.

ΣΤΑΜΑΤΗΣ Ν. ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ

Πανεπιστήμιο Κρήτης

Ο Σ. Ν. Φιλιππίδης γεννήθηκε στην Αθήνα. Το 1966 πήρε πτυχίο Ιστορίας-Αρχαιολογίας από το Πανεπιστήμιο Αθηνών. Το 1984 πήρε διδακτορικό στην Κλασική Φιλολογία από το Πανεπιστήμιο της Καλιφόρνιας, Ιρβίν, ενώ παράλληλα πήρε σεμινάρια στην εκεί Σχολή Θεωρίας και Κριτικής της Λογοτεχνίας. Από το 1984 έως το 2006 δίδαξε στο Τμήμα Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Κρήτης, αρχικά Κλασική Φιλολογία και έπειτα Νεοελληνική Φιλολογία και Θεωρία Λογοτεχνίας. Το ενδιαφέρον του είναι η διεύρυνση της αναγνωστικής δυνατότητας μέσα από θεωρίες τού 20ού αιώνα για τη λογοτεχνία (σημειωτικές και σημειωτικο-ψυχαναλυτικές προσεγγίσεις, αλλά και θεωρίες για την προσέγγιση της ποίησης). Τον ενδιαφέρουν επίσης οι επιδράσεις της Δυτικοευρωπαϊκής λογοτεχνίας στην Ελληνική λογοτεχνία. Έχει δημοσιεύσει δύο βιβλία και περίπου 100 μελετήματα και βιβλιοκρισίες για Έλληνες και ξένους συγγραφείς και κριτικούς της λογοτεχνίας, στα οποία αξιοποιεί σημειωτικές θεωρίες όσον αφορά στα πεζογραφικά κείμενα, και εκ του σύνεγγυς ανάγνωση όσον αφορά στα ποιητικά κείμενα. Κάποια από αυτά διερευνούν (και) επιδράσεις ευρωπαϊών συγγραφέων και ρευμάτων σε ελληνικά λογοτεχνικά κείμενα.

ΛΟΥΙΖΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΙΔΟΥ

Πανεπιστήμιο Αιγαίου

Η Λουΐζα Χριστοδουλίδου είναι διδάκτωρ Νεοελληνικής Λογοτεχνίας του Πανεπιστημίου της Σορβόνης (Paris IV) και σήμερα Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Νεοελληνικής Λογοτεχνίας- Νεοελληνικής Λογοτεχνίας της Κύπρου στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Αιγαίου. Τα επιστημονικά της ενδιαφέροντα εστιάζονται κυρίως στην ευρύτερη Νεοελληνική Λογοτεχνία, τη Νεοελληνική Λογοτεχνία της Κύπρου, τις Ταυτότητες/ Ετερότητες, τις αναπαραστάσεις των αρχαιοελληνικών μύθων στη Νεοελληνική Λογοτεχνία, τις Γράφουσες δασκάλες του Έξω Ελληνισμού, την έντεχνη ποίηση στο κυπριακό ιδίωμα, τον μετασποικιακό λόγο, την Παιδική/εφηβική λογοτεχνία και τη Γαλλοφωνία. Έχει ασχοληθεί ιδιαίτερα με το ποιητικό έργο του Κυριάκου Χαραλαμπίδη, στον οποίο αφιερώνει και μία υπό έκδοση μονογραφία. Έχει λάβει μέρος σε πολλά συνέδρια, με εισήγηση, και μελέτες της έχουν δημοσιευθεί σε συλλογικούς τόμους και περιοδικά στην Αίγυπτο, τη Βουλγαρία, την Ελλάδα, τη Γαλλία, την Ισπανία, την Κύπρο και τη Ρουμανία.

MICHAŁ BZINKOWSKI

Jagiellonian University Κρακοβίας, Πολωνία

Γεννήθηκε στην Κρακοβία το 1975. Αναπληρωτής καθηγητής Κλασικής και Νεοελληνικής Φιλολογίας στο Πανεπιστήμιο Γιαγκελόνσκι (Uniwersytet Jagielloński) της Κρακοβίας (Πολωνία), Τμήμα Κλασικών Σπουδών (Instytut Filologii Klasycznej). Ασχολείται με τα δημοτικά τραγούδια, στα οποία αφιέρωσε το τελευταίο βιβλίο του *Masks of Charos in Modern Greek Demotic Songs: Sources, Representations and Context* (2017), καθώς και με την ελληνική ποίηση του εικοστού αιώνα, ιδιαίτερα του Γιώργου Σεφέρη, στο έργο του οποίου αφιέρωσε τη διδακτορική του διατριβή (2003) και για το οποίο έχει δημοσιεύσει πλήθος άρθρων σε διεθνή επιστημονικά περιοδικά. Έχει μεταφράσει στα πολωνικά τα ποιήματα του Γιώργου Σεφέρη, του Γιάννη Ρίτσου, του Κυριάκου Χαραλαμπίδη, του Παντελή Μπουκάλα, αποσπάσματα από τα ταξιδιωτικά έργα του Νίκου Καζαντζάκη καθώς και τα μυθιστορήματα του Κώστα Ακρίβου *Πανδαιμόνιο* (2016) και του Μάκη Τσίτα *Μάρτυς μου ο Θεός* (2018).

DORA E. SOLTÍ

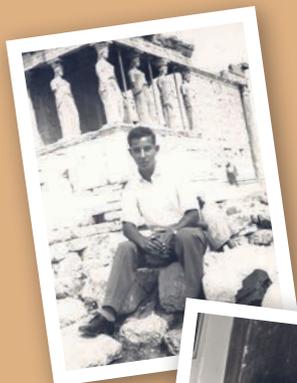
Eötvös Loránd University, Ουγγαρία

Η Dora E. Solti είναι επίκουρη καθηγήτρια Ελληνικής Φιλολογίας στο Πανεπιστήμιο Εötvös Loránd της Βουδαπέστης. Σπούδασε Λατινική, Γερμανική, Αρχαία Ελληνική και Νεοελληνική Φιλολογία στο Πανεπιστήμιο Eötvös Loránd, και είναι διδάκτωρ του Πανεπιστημίου της Βιέννης στη Βυζαντινή και Νεοελληνική Φιλολογία. Συνεργάστηκε σε επιστημονικά προγράμματα της Αυστριακής Ακαδημίας Επιστημών, και είναι επισκέπτρια καθηγήτρια του Πανεπιστημίου Masaryk του Βrno (Τσεχία) και του Πανεπιστημίου της Βιέννης.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ

Ο Ποιητής

.....

Ο Κυριάκος Χαραλαμπίδης γεννήθηκε στην Κύπρο το 1940. Σπούδασε Ιστορία και Αρχαιολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Παρακολούθησε μαθήματα θεάτρου στην Αθήνα και ειδικεύτηκε σε θέματα Ραδιοφωνίας στο Μόναχο. Εργάστηκε ως φιλόλογος στη Μέση Εκπαίδευση και για τρεις δεκαετίες στο Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου, απ' όπου αφυπηρέτησε ως Διευθυντής Ραδιοφωνίας.

Εξέδωσε δεκατρείς ποιητικές συλλογές: *Πρώτη πηγή* (Αθήνα 1961), *Η άγνοια του νερού*, με πρόλογο Τ.Κ. Παπατσώνη (Ικαρος, Αθήνα 1967), *Το αγγείο με τα σχήματα* (Λευκωσία 1973), *Αχαιών ακτή* (Λευκωσία 1977 - Άγρα, Αθήνα 2003), *Αμμόχωστος Βασιλεύουσα* (Ερμής, Αθήνα 1982 - Άγρα, Αθήνα 1997) - οι τρεις τελευταίες συλλογές τιμήθηκαν με το Κρατικό Βραβείο Ποίησης της Κύπρου -, *Θόλος* (Ερμής, Αθήνα 1989 - Άγρα, Αθήνα 1989, Βραβείο Ακαδημίας Αθηνών), *Μεθιστορία* (Άγρα, Αθήνα 1995, Κρατικό Βραβείο Ποίησης της Ελλάδας), *Δοκίμιν* (Άγρα, Αθήνα 2000), *Αιγιαλούσης επίσκεψις* (Άγρα, Αθήνα 2003), *Κυδώνιον μήλον* (Άγρα, Αθήνα 2006), *Ήμερος* (Μεταίχιμο, Αθήνα 2012), *Στη γλώσσα της υφαντικής* (Μεταίχιμο, Αθήνα 2013), *Ηλίου και Σελήνης άλως* (Ικαρος, Αθήνα 2017). Το 1997 κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Άγρα, σε δική του μετάφραση και εισαγωγή, το βιβλίο *Ρωμανού του Μελωδού: Τρεις Ύμνοι* (Βραβείο Ελληνικής Εταιρείας Μεταφραστών Λογοτεχνίας). Επίσης το 2009 κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Άγρα σε δύο τόμους η συλλογή δοκιμίων του *Ολισθηρός ιστός: Δοκίμια, μελέτες, άρθρα, συνεντεύξεις* και το 2010 κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Μεταίχιμο, στη σειρά «Μια πόλη στη λογοτεχνία», η επιλογή κειμένων που επιμελήθηκε για τη Λευκωσία. Η πρώτη συλλογή ποιημάτων του για παιδιά με τίτλο *Σαλιγκάρι και Φεγγάρι* κυκλοφόρησε το 2018 από τις εκδόσεις Καλειδοσκόπιο.

.....

Το 1998 τιμήθηκε με το Διεθνές Έπαθλο Καβάφη στην Αίγυπτο. Το 2003 η Ακαδημία Αθηνών του απένειμε το Βραβείο Κώστα και Ελένης Ουράνη για το σύνολο του ποιητικού του έργου. Το 2006 του απονεμήθηκε το Βραβείο Πολιτιστικής Προσφοράς Τεύκρου Ανθία - Θοδόση Πιερίδη. Το 2007 τιμήθηκε από την Κυπριακή Δημοκρατία με το Αριστείο Γραμμάτων, Τεχνών και Επιστημών. Το 2013 αναγορεύτηκε Επίτιμος Διδάκτωρ του Τμήματος Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών και εξελέγη αντεπιστέλλον μέλος της Ακαδημίας Αθηνών στον κλάδο Λογοτεχνίας (Ποίησης) στην Τάξη των Γραμμάτων και των Καλών Τεχνών.

Μεταφράσεις του έργου του κυκλοφορούν σε δεκαοκτώ αυτοτελείς εκδόσεις στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, σουηδική, βουλγαρική, αλβανική, ρουμανική και σερβική γλώσσα. Το 2019 κυκλοφορεί η συγκεντρωτική έκδοση των συλλογών του από τον Ίκαρο. Ποιήματά του έχουν μελοποιηθεί από τον Χρυσόστομο Σταμούλη, τον Νότη Μαυρουδή, τον Γιάννη Μαρκόπουλο, τον Μιχάλη Χριστοδουλίδη, τον Μάριο Τόκα, τον Γιώργο Θεοφάνους, τον Σάββα Σάββα, τον Μάριο Μελετίου και τον Γιώργο Καλογήρου.

Σωματείο Φοιτητών & Αποφοίτων Πτυχιακού Προγράμματος

“Σπουδές στον Ελληνικό Πολιτισμό”

Ανοικτού Πανεπιστημίου Κύπρου

☎ Τ.Θ. 25222, Λευκωσία 1310, Κύπρος

✉ sf.elpol@sf.ouc.ac.cy

📘 ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΦΟΙΤΗΤΩΝ και ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ του ΕΛΠΟΛ - ΑΠΚΥ

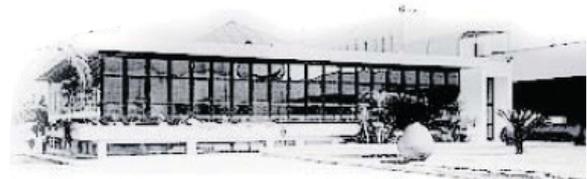
▶ Σωματείο Ελληνικού Πολιτισμού

🌐 www.somatiosititon.wordpress.com

🐦 [sfaelpol](https://twitter.com/sfaelpol)

Ίδρυμα Φώτος Φωτιάδης
Περιβάλλον | Επιστήμη | Πολιτισμός

ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΦΥΣΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Μέσα στα πλαίσια της πολύπλευρης κοινωνικής και πολιτιστικής προσφοράς της η Carlsberg Κύπρου ίδρυσε το 1992 το Κοινωφελές, Επιστημονικό και Πολιτιστικό Ίδρυμα «Φώτος Φωτιάδης». Από το Ίδρυμα δημιουργήθηκε το 1996 το Κυπριακό Μουσείο Φυσικής Ιστορίας, το οποίο αποτελεί μέρος σημαντικό από μια σειρά κοινωφελών έργων προσφοράς προς το κοινωνικό σύνολο.

Είσοδος Ελεύθερη
Επισκέψεις κατόπιν τηλεφωνικής επικοινωνίας
Επικοινωνία : 22 585834, 22 585858

www.natmuseum.org.cy

